2026/831

15.4.2026

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2026/831

af 14. april 2026

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse endeløse filamenter af glasfibervarer (»GFR«) med oprindelse i Bahrain, Egypten og Thailand

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4,

efter høring af medlemsstaterne, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

(1) Den 17. februar 2025 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af endeløse filamenter af glasfibervarer (»GFR«) med oprindelse i Bahrain, Egypten og Thailand (»de pågældende lande«) på grundlag af artikel 5 i grundforordningen. Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]) (»indledningsmeddelelsen«).

(2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 3. januar 2025 af Glass Fibre Europe (»GFE«) (»klagerne«). Klagen blev indgivet på vegne af EU-erhvervsgrenen for GFR, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 4. Klagen indeholdt beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettige indledningen af undersøgelsen.

1.2. Registrering

(3) Kommissionen gjorde importen af den pågældende vare til genstand for registrering ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/890 (»forordningen om registrering«) ([3]).

1.3. Interesserede parter

(4) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Desuden underrettede Kommissionen specifikt andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter samt myndighederne i de pågældende lande, kendte importører, brugere og sammenslutninger, som den vidste var berørt af indledningen af undersøgelsen, og opfordrede disse til at deltage.

(5) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af endeløse filamenter af glasfibervarer (GFR) med oprindelse i Bahrain, Egypten og Thailand, EUT C, C/2025/1135, 17.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1135/oj.
([3]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/890 af 15. maj 2025 om at gøre importen af endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Bahrain, Egypten og Thailand til genstand for registrering (EUT L, 2025/890, 16.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/890/oj).

1.4. **Bemærkninger til indledningen af undersøgelsen**

(6) Den egyptiske regering (»GOE«) hævdede, at indledningen af undersøgelsen ikke opfyldte kravene i artikel 5.3 og 5.4 i WTO's antidumpingaftale (»antidumpingaftalen«). Egypten fremførte navnlig, at klagen manglede tilstrækkelige, nøjagtige og passende beviser til at berettige indledningen af en undersøgelse, jf. antidumpingaftalens artikel 5.3. Egypten hævdede endvidere, at klagen ikke på gennemsigtig vis identificerede de indenlandske producenter, der støttede den, og ikke indeholdt tilstrækkelige ikke-fortrolige sammendrag af centrale oplysninger, hvilket forhindrede interesserede parter i effektivt at udøve deres ret til forsvar og kontrollere, hvorvidt kravet om repræsentativitet i antidumpingaftalens artikel 5.4 var opfyldt. Egypten gjorde derudover indsigelse mod, hvad landet anså for at være en overdreven brug af anmodninger om fortrolighed, og hævdede, at dette undergravede gennemsigtigheden og den meningsfulde deltagelse i den indledende fase af undersøgelsen. Endelig udtrykte Egypten bekymring over risikoen for dobbelte foranstaltninger og bemærkede, at den egyptiske eksport allerede er pålagt udligningstold, og at indledningen af en antidumpingprocedure parallelt hermed kan føre til overlappende foranstaltninger i strid med WTO-reglerne.

(7) Inden for rammerne af analysen af en klage og i overensstemmelse med antidumpingaftalens artikel 5.4 foretog Kommissionens tjenestegrene inden indledningen en undersøgelse af repræsentativiteten. Med henblik herpå er alle EU-producenter, der er nævnt i klagen, og som Kommissionen på anden måde havde kendskab til inden indledningen, blevet kontaktet og taget i betragtning ved beregningen af klagernes repræsentativitet. Denne beregning var baseret på de producerede mængder af den pågældende vare, som anført i individuelle erklæringer fra disse producenter og sammenslutninger af producenter, og på oplysningerne i klagen, som også omfatter oplysninger om den samlede EU-produktion. Det blev derfor i den indledende fase konkluderet, at betingelserne i antidumpingaftalens artikel 5.4 var opfyldt. Den egyptiske regerings påstand blev derfor afvist.

(8) Kommissionen var af den opfattelse, at den version af klagen, der var tilgængelig for interesserede parter, indeholdt alle de væsentlige beviser og fyldestgørende ikke-fortrolige sammendrag af de oplysninger, der var fremlagt og indrømmet fortrolig behandling, således at de berørte parter kunne udøve deres ret til forsvar under proceduren. Klageren har i alle tilfælde fremlagt meningsfulde sammendrag af indholdet af de fortrolige dele af klagen. Oplysningerne i de begrænsede bilag til klagen faldt ind under disse kategorier. Klageren har også fremlagt et meningsfuldt sammendrag af oplysningerne i de begrænsede bilag til klagen, således at interesserede parter kan få en »rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold«, jf. grundforordningens artikel 19, stk. 2. Den egyptiske regerings påstand blev derfor afvist.

(9) For at undgå dobbelte foranstaltninger fratrækker Kommissionen i tilfælde af samtidig anvendelse af antidumping- og udligningsforanstaltninger det subsidiebeløb, der allerede er udlignet ved udligningsforanstaltningerne (eksportsubsidier), fra den faktiske antidumpingtold. Der er således ikke tale om dobbelttælling. Påstanden blev derfor afvist.

(10) Den egyptiske regering anfægtede påstandene om, at importen af GFR fra Egypten har forvoldt EU-erhvervsgrenen skade, og hævdede, at konklusionerne var forældede og selektive. Den tilbageviste påstande om en geografisk udflytning af produktionen udelukkende med henblik på toldomgåelse. Egypten hævdede også, at der i klagen manglede en omfattende analyse af andre faktorer, der påvirker EU-markedet, såsom produktionsomkostninger og udsving i råmaterialepriserne. Data tydede på, at de egyptiske eksportpriser havde fulgt markedstendenserne, hvilket modsagde påstandene om aggressiv prisfastsættelse. Importmængderne var faldet mellem 2021 og 2023, hvilket udfordrer påstanden om en betydelig indvirkning på markedet. GOE hævdede, at mindre prisændringer i Unionen ikke udviste et betydeligt pristryk og afspejlede normale markedsvilkår snarere end skade forvoldt af importen. Den fremførte, at disse faktorer viste, at der i klagen manglede objektive beviser, hvilket er et krav i henhold til WTO's antidumpingaftale.

(11) I modsætning til GOE's påstande fandt Kommissionen, at klagen indeholdt tilstrækkelige beviser, der viste, hvordan importen af glasfibervarer fra Egypten har forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. Derudover styrkede den omfattende markedsanalyse i klagen sammenhængen mellem importen fra Egypten og den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, som krævet i henhold til WTO-reglerne. Klagen indeholdt desuden tilstrækkelige beviser for, at importen fra Egypten forårsagede et betydeligt prisunderbud og et betydeligt pristryk for EU-erhvervsgrenen. De af den egyptiske regering nævnte fald i importmængderne blev anset for at være midlertidige, da klagen skitserer bredere efterspørgselssammenhænge, der ikke mindsker virkningen af importen fra Egypten. Påstanden blev derfor afvist.

(12) Den egyptiske regering anfægtede skadesanalysen i klagen og anførte, at denne analyse ikke opfyldte kravene i artikel 3.4 og artikel 3.5 i WTO's antidumpingaftale, idet adskillige økonomiske faktorer var blevet udeladt. Den hævdede, at der i klagen manglede en analyse af produktivitet, lønninger, investeringsafkast, likviditet, evne til at rejse kapital, lagerbeholdninger og samlet vækst i erhvervsgrenen og påpegede, at alle disse var nødvendige faktorer for en fuldstændig konstatering af skade. Den egyptiske regering påpegede endvidere, at analysen af de økonomiske indikatorer såsom produktion, kapacitetsudnyttelse, rentabilitet og beskæftigelse var vildledende og ufuldstændig. Den understregede, at EU-erhvervsgrenen påvirkes af faktorer såsom den globale afmatning og øget konkurrence fra andre lande og ikke kun af importen fra Egypten. Den påstod derudover, at faldet i Unionens markedsandel var minimalt og ikke et tegn på væsentlig skade, da det afspejlede en bredere markedsdynamik, som også omfattede reduceret import fra andre tredjelande, og som importen fra Egypten dækkede, hvorfor denne påstand er i overensstemmelse med kravene i artikel 3.5 om at skelne mellem årsager til skade.

(13) Kommissionen var uenig i GOE's påstande. Klagen indeholdt tilstrækkelige beviser for den negative indvirkning af importen fra Egypten på EU-erhvervsgrenen. Den indeholdt en omfattende analyse af økonomiske indikatorer såsom produktionsniveauer, kapacitetsudnyttelse og rentabilitet, som klart viste, hvordan disse er blevet negativt påvirket af tilstrømningen af lavprisimport fra Egypten. I modsætning til Egyptens påstande indeholdt klagen tilstrækkelige beviser for, at disse fald ikke udelukkende skyldtes eksterne økonomiske forhold, men var direkte forbundet med de aggressive prisstrategier for importen. De detaljerede beviser i klagen var på linje med WTO's krav og underbyggede årsagssammenhængen mellem importen fra Egypten og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, hvilket begrundede behovet for antidumpingforanstaltninger. Den egyptiske regerings påstand blev derfor afvist.

(14) HELM AG, en EU-importør, hævdede på vegne af fire andre EU-brugere (»HELM«), at EU-erhvervsgrenen ikke led væsentlig skade som følge af importeret GFR fra Bahrain, Egypten og Thailand. Den hævdede, at erhvervsgrenens resultater i 2024 afspejlede stabilisering efter de ekstraordinære resultater i 2021-2022 og ikke var tegn på væsentlig skade. Tabet af markedsandele fra 2023 til første halvdel af 2024 var kun på 1 %. Desuden tydede nøgleindikatorer såsom eksportsalget, som steg med 29 % mellem 2021 og medio-2024, og betydelige investeringer foretaget af EU-erhvervsgrenen i 2021-2023 på konkurrenceevne og finansiel sundhed. På trods af en mindre reduktion af produktionskapaciteten i 2023 som følge af lukning af anlæg forblev kapacitetsudnyttelsen stabil, og lagerbeholdningerne faldt betydeligt. HELM understregede, at disse faktorer viste en tilbagevenden til normale driftsbetingelser snarere end væsentlig skade.

(15) Kommissionen bemærkede, at HELM var faktuelt korrekt med hensyn til at påpege, at ikke alle skadesindikatorer viste en forværring i den betragtede periode. Visse indikatorer såsom eksporten, som steg med 33 % mellem 2021 og UP, og investeringerne, som var betydelige i 2021-2023, udviklede sig faktisk i positiv retning. Disse forbedringer opvejer imidlertid ikke de negative tendenser, der er konstateret i de nøgleindikatorer, der er relevante for skadesvurderingen. Navnlig faldt salgsmængderne på det frie marked i Unionen med 15 %, markedsandelen faldt fra 47 % i 2021 til 40 % i UP, produktionen faldt med 14 %, og rentabiliteten forblev negativ i tre ud af den betragtede periodes fire år. Kommissionen minder om, at det i medfør af grundforordningens artikel 5, stk. 2, ikke er nødvendigt, at alle skadesindikatorer forværres, for at der kan fastslås væsentlig skade, så længe beviserne som helhed påviser skade. Desuden faldt forværringen af EU-erhvervsgrenens situation sammen med de øgede mængder af og faldende priser på dumpingimporten fra Bahrain, Egypten og Thailand. Denne import udøvede et stærkt pristryk, hvilket førte til underbud og et betydeligt pristryk, hvorved der blev fastslået en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. HELM's påstand blev derfor afvist.

(16) CPIC Abahsain Fiberglass W.L.L. (»CPIC Bahrain«) argumenterede imod at anvende målrentabilitetstal fra 2016, da disse ikke er repræsentative for de typiske rentabilitetsniveauer, og argumenterede for at fastsætte målrentabiliteten på grundlag af de faktiske økonomiske forhold, der gjorde sig gældende i den betragtede periode. Derudover slog CPIC Bahrain til lyd for, at analysen skulle baseres på faktiske eksportpriser i stedet for beregnede priser med henblik på underbuds- eller målprisunderbudsberegninger for nøjagtigt at vurdere dumpingimportens indvirkning på priserne på hjemmemarkedet og sikre en retfærdig undersøgelsesproces.

(17) Kommissionen bemærkede, at anvendelsen af målrentabilitetstal fra 2016 udgør et referencepunkt for forståelsen af opnåelige rentabilitetsniveauer på rimelige konkurrencevilkår, eftersom de økonomiske forhold i de senere år er blevet påvirket af tilstedeværelsen af dumpingimport. CPIC Bahrain foreslog at basere sig på faktiske eksportpriser i forbindelse med analysen, men gøres dette, vil der måske ikke blive taget fuldt ud højde for de fordrejninger, der er forårsaget af denne lavprisimport til Unionen. Derfor kan beregnede priser tjene som et nyttigt redskab til at vurdere dagsværdien, navnlig når de faktiske markedspriser kan påvirkes af eksterne faktorer. CPIC's påstand blev derfor afvist.

(18) CPIC Bahrain anfægtede påstandene i klagen om, at CPIC-gruppen anvender sit anlæg i Bahrain til at omgå de handelsrestriktioner, der er indført på importen af GFR fra Kina, som værende både juridisk irrelevante og faktuelt ukorrekte. Virksomheden understregede, at denne erhvervelse ikke havde at gøre med forsøg på omgåelse, eftersom den fandt sted som led i en langsigtet global strategi, hvis indledende drøftelser begyndte i 2007, længe før der blev indført antidumpingforanstaltninger over for importen af GFR fra Kina i 2011. CPIC Bahrain fremhævede forbedringer i den operationelle effektivitet og markedspositionen som bevis på, at virksomheden var engageret i reel virksomhedsvækst og ikke i at omgå Unionens handelsrestriktioner. Desuden afviste den påstande om, at den skulle have draget fordel af subsidier, idet den bemærkede, at dens aktiviteter finansieres ved hjælp af private midler uden statsstøtte. Den præciserede, at de formodede fordele inden for rammerne af »ét bælte, én vej«-initiativet manglede bevismæssig støtte, idet erhvervelsen fandt sted længe før et relevant aftalememorandum fra 2018. Endelig hævdede CPIC Bahrain, at påstande om subsidier er irrelevante i forbindelse med antidumpingundersøgelser, eftersom sådanne påstande bør behandles gennem særskilte antisubsidieklager, og den anmodede om, at eventuelle krav vedrørende justeringer af dumping- og målprisunderbudsberegningerne afvises på grund af manglende retsgrundlag.

(19) Kommissionen anerkendte bemærkningerne vedrørende subsidiering og omgåelse, men fandt, at disse påstande ikke falder inden for rammerne af denne undersøgelse.

(20) HELM, CPIC Bahrain og Technical Secretariat of Anti-Injurious Practices in International Trade of the Gulf Cooperation Council (»GCC-TSAIP«) fremførte ved indledningen, at den påståede skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, ikke primært skyldes importen af GFR fra Bahrain, Egypten og Thailand. HELM understregede, at eksterne faktorer såsom ændringer i efterspørgslen, navnlig under og efter covid-19-pandemien, øgede energiomkostninger som følge af Unionens afhængighed af import fra Rusland og betydelige investeringer i industrien er de vigtigste bidragydere til enhver opfattet skade. CPIC Bahrain fremhævede Bahrains lille markedsandel på 2-3 % i Unionen og anførte, at det er usandsynligt, at denne import påvirker EU-erhvervsgrenen i væsentlig grad. Den hævdede, at interne og eksterne faktorer såsom stigende energi- og arbejdskraftomkostninger, inflation, faldende indenlandsk efterspørgsel og konkurrence fra Kina og Egypten har større indflydelse. Begge parter hævder, at EU-erhvervsgrenens egen ineffektivitet og dens egne strategiske beslutninger sammen med markedets stabiliserende efterspørgsel spiller en mere væsentlig rolle med hensyn til erhvervsgrenens udfordringer end tilstedeværelsen af import fra de tre lande.

(21) Kommissionen fandt, at det af HELM, CPIC Bahrain og GCC-TSAIP fremførte argument om, at EU-erhvervsgrenens vanskeligheder skyldes andre faktorer, ikke formår at svække årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og skaden. De beviser, der er blevet fremlagt i klagen, fremhæver dumpingmargener over minimalgrænsen fra Bahrain og viser, at denne import er en del af den kumulative skade på Unionen, hvorved der opretholdes en reel og betydelig årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Alle andre kendte faktorer, der potentielt kan påvirke EU-erhvervsgrenens situation, undersøges nærmere i denne forordnings afsnit 5.2. Påstandene fra HELM AG, CPIC Bahrain og GCC-TSAIP blev derfor afvist.

(22) Ved indledningen af undersøgelsen hævdede HELM, at vurderingen af virkningerne af importen fra andre tredjelande er selektiv og mangelfuld og ikke nøjagtigt afspejler den rolle, som andre betydelige leverandører, som f.eks. Indien, spiller. Selv om Indien er en af de største leverandører af GFR til Unionen, blev landets bidrag udeladt af analysen, hvilket fordrejede konklusionerne deri. Ifølge HELM tager klageren heller ikke i tilstrækkelig grad højde for virkningen af importen fra Tyrkiet, idet virkningerne af denne import fejlagtigt tilskrives importen fra Bahrain, Egypten og Thailand. På trods af betydelige stigninger i importen fra både Indien og Tyrkiet fokuserer klagen udelukkende på de tre pågældende landes markedsandele, hvilket resulterer i en ufuldstændig og vildledende analyse.

(23) Som svar på påstande om, at Kommissionen i sin analyse bør tage højde for importen fra andre tredjelande såsom Kina, Indien og Tyrkiet, fastholder Kommissionen, at importen fra disse lande ikke svækker årsagssammenhængen mellem den påståede skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og importen fra de pågældende lande. Det er rigtigt, at importen fra Kina har bidraget til skaden, men dette mindsker ikke den indvirkning, som importen fra Bahrain, Egypten og Thailand har på EU-erhvervsgrenen. Derudover er de gældende antidumping- og udligningsforanstaltninger over for importen fra Kina blevet taget op til fornyet overvejelse, og skærpede foranstaltninger trådte i kraft den 25. november 2025 ([4]) for at afhjælpe den skade, der er forårsaget af dumpingimporten fra Kina. Importen fra Tyrkiet steg i den betragtede periode, men Tyrkiet påvirkes også af tilstrømningen af billigere import fra Egypten og Bahrain, hvilket potentielt fordrejer det tyrkiske marked. På grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger ([5]) indførte det tyrkiske handelsministerium den 19. juli 2025 antidumpingforanstaltninger over for GFR fra Egypten og Bahrain. Endelig bemærker Kommissionen med hensyn til HELM's påstande om en betydelig import af GFR fra Indien, at de tal, som HELM har fremlagt, ikke underbygges af dokumentation. Ifølge Eurostat var Indiens importmængder af GFR til Unionen i 2024 betydeligt mindre end både de mængder, som HELM hævdede kom ind i Unionen, og de mængder, der blev importeret fra de pågældende lande, hvilket understreger, at denne import ikke mindsker indvirkningen på EU-erhvervsgrenen af importen fra Bahrain, Egypten og Thailand. HELM's påstand blev derfor afvist.

(24) CPIC Bahrain hævdede ved indledningen, at importen af GFR fra Bahrain ikke burde kombineres med importen fra Egypten i forbindelse med vurderingen af virkningen af importen fra de pågældende lande på EU-erhvervsgrenen. Den henviste til grundforordningens artikel 3, stk. 4, som i påkommende tilfælde giver mulighed for kumulative vurderinger under hensyntagen til konkurrencevilkårene mellem importerede og indenlandske varer. CPIC Bahrain fremhævede, at Bahrains importmængder og markedsandel i klageperioden var betydeligt lavere end Egyptens, hvorimod priserne konsekvent var højere end Egyptens. Som følge af disse betydelige forskelle i markedsandele og pristendenser anmodede CPIC Bahrain Kommissionen om i sin analyse at tage særskilt hensyn til importen fra Bahrain, eftersom en kumulativ vurdering heraf med importen fra Egypten kunne give et misvisende billede af den bahrainske imports reelle indvirkning på den indenlandske erhvervsgren.

(25) Kommissionens tjenestegrene fandt, at betingelserne for kumulering af Bahrain og Thailand på tidspunktet for indgivelsen af klagen var opfyldt på grundlag af de tilgængelige oplysninger og statistikker. Det blev konstateret, at dumpingmargenerne lå over minimalgrænsen. Som det fremgår af de foreliggende officielle importstatistikker, var dumpingimporten ikke ubetydelig (altså over minimalgrænsen) målt i mængde for alle de pågældende lande. Desuden blev konkurrencevilkårene anset for at være ensartede, da der var en generel overlapning med hensyn til geografisk tilstedeværelse blandt varerne fra de pågældende lande og varerne fra EU-erhvervsgrenen, priserne fra alle lande lå under EU-erhvervsgrenens priser og fulde omkostningsniveauer, og der havde været en betydelig tilstedeværelse af import fra alle de pågældende lande på markedet i den undersøgte periode. CPIC's påstand blev derfor afvist.

(26) The Association of Independent EU Glass Fibre Weavers, den egyptiske regering, CPIC Bahrain og HELM modsætter sig alle en antidumpingundersøgelse af importen af GFR fra Bahrain, Egypten og Thailand med det formål at indføre told, og de begrunder dette i, at det ikke vil være til Unionens fordel. The Association fremhævede Unionens manglende evne til at producere visse GFR-varer, såsom low-tex rovings, hvorfor Unionen er afhængig af import, og den påpegede, at Unionen risikerer at skabe øget konkurrence ved at give vertikalt integrerede virksomheder større markedsstyrke. Den egyptiske regering hævdede, at en sådan told ville skade nøglesektorer såsom bilindustrien og sektoren for vedvarende energi, som har brug for en stabil GFR-forsyning for at opfylde klimamålene, og slog således til lyd for, at det er i offentlighedens interesse at opretholde importen fra Egypten. CPIC Bahrain tilføjede, at tolden ville føre til prisstigninger og reduceret velfærd, hvilket især ville påvirke industrierne for vedvarende energi, og den foreslog, at der fokuseres på import fra etablerede kilder som Egypten og Kina på grund af deres pålidelige forsyning. HELM hævdede derudover, at disse foranstaltninger ville medføre

([4]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/2328 af 24. november 2025 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2021/328 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en delvis interimsundersøgelse, der var begrænset til skadesaspektet (EUT L, 2025/2328, 25.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/2328/oj). Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/2337 af 24. november 2025 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2023/1452 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L, 2025/2337, 25.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/2337/oj).

([5]) Jf. »Türkiye issues final anti-dumping ruling on glass fiber reinforced materials from Egypt and Bahrain«, https://fiberglassnonwoven.com/Knowledge/81.html.

forstyrrelser i forsyningen, højere omkostninger og true levedygtigheden for industrier i efterfølgende produktionsled, der er afhængige af GFR, hvilket yderligere ville skade Unionens konkurrenceevne og innovation. Samlet set gjorde de gældende, at indførelsen af en sådan told ville kunne bringe Unionens konkurrenceevne og rentabilitet i fare, potentielt drive virksomheder ud af markedet og være i strid med bredere strategiske økonomiske mål.

(27) Kommissionen bemærkede, at påstande om Unionens interesser er irrelevante med hensyn til indledningen af undersøgelsen, idet der forud for indledning af en undersøgelse ikke foretages en undersøgelse af Unionens interesser. Kommissionen undersøgte imidlertid i løbet af undersøgelsen, om indførelsen af foranstaltninger er i Unionens interesse.

(28) Den egyptiske regering hævdede også, at den dumpingberegning, der var foretaget i klagen, var uforenelig med WTO's antidumpingaftale. Den egyptiske regering fremførte navnlig, at brugen af cif-data fra Eurostat og data i henhold til artikel 14, stk. 6, ikke afspejler de faktiske eksportpriser ab fabrik og resulterer i en kunstigt lav eksportpris. Den egyptiske regering hævdede endvidere, at den normale værdi var beregnet forkert, idet der var medtaget importafgifter, som Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E. (»Jushi Egypt«) ikke ville have afholdt i henhold til forordningerne om den økonomiske zone for Suezkanalen, hvilket er i strid med artikel 2.2.1.1 i WTO's antidumpingaftale. Den egyptiske regering fremførte også, at der i klagen ikke var foretaget en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen, navnlig for så vidt angår forskelle i salgsvilkår, markedsvilkår og handelsled, og at anvendelsen af gennemsnitlige månedlige valutakurser i stedet for transaktionsdatoer fordrejede sammenligningen. Endelig fremførte den egyptiske regering, at der i klagen manglede tilstrækkelig dokumentation til at underbygge mange af påstandene deri vedrørende valutaomregninger og omkostningsjusteringer, og den anmodede om, at undersøgelsen blev afsluttet.

(29) I den forbindelse understregede Kommissionen, at en anmodning skal indeholde tilstrækkelige beviser for, at der foreligger dumping, skade og årsagssammenhæng. Ifølge fast retspraksis adskiller mængden og kvaliteten af de beviser, der er nødvendige for at opfylde kriterierne for bevisernes tilstrækkelighed med henblik på at indlede en undersøgelse, sig navnlig fra, hvad der er nødvendigt med henblik på en foreløbig eller endelig konstatering af dumping og skade ([6]).

(30) Med hensyn til eksportprisen bemærkede Kommissionen, at det, når transaktionsspecifikke priser ab fabrik ikke er offentligt tilgængelige, er hensigtsmæssigt at anvende rimeligt tilgængelige statistiske kilder i den indledende fase af undersøgelsen. Den nøjagtige fastsættelse af eksportpriserne og eventuelle nødvendige justeringer vedrører den materielle vurdering af dumping, som foretages på grundlag af efterprøvede oplysninger, der er indhentet under undersøgelsen og ikke ved indledningen af undersøgelsen. Med hensyn til beregningen af den normale værdi fandt Kommissionen, at de fremlagte beviser viste, at der fandt dumping sted, uanset den specifikke behandling af visse omkostningselementer. Kommissionen bemærkede ligeledes, at den egyptiske regerings argumenter vedrørende sammenlignelighed, handelsled og anvendelse af valutakurser vedrørte den omfattende dumpinganalyse og forudsatte oplysninger, som ikke var offentligt tilgængelige for klagerne på tidspunktet for indgivelsen af klagen. Disse spørgsmål blev undersøgt nærmere i løbet af undersøgelsen og behandles i betragtning 81-151.

(31) På denne baggrund fandt Kommissionen, at anmodningen indeholdt tilstrækkelige beviser for dumping med henblik på indledning af undersøgelsen. Den egyptiske regerings påstande vedrørende tilstedeværelsen af dumping blev derfor afvist.

(32) I tillæg hertil fremsatte GCC-TSAIP bemærkninger til den metode, der ligger til grund for klagen, efter at fristen for fremsættelse af bemærkninger til indledningen af undersøgelsen var udløbet. Under alle omstændigheder mindede Kommissionen, jf. betragtning 29, om, at der til indledning af en undersøgelse kræves tilstrækkelige beviser for dumping, skade og årsagssammenhæng, men ikke en endelig afgørelse. De spørgsmål, som GCC-TSAIP rejste vedrørende beregningen af den normale værdi, beregningen af eksportpriser og eventuelle justeringer for sammenlignelighed i forbindelse med den materielle vurdering af dumping for Bahrain, blev behørigt undersøgt i løbet af undersøgelsen og er behandlet i betragtning 55-80.

([6]) Dom af 11. juli 2017, *Viraj Profiles* mod *Rådet*, sag T-67/14, ECLI:EU:T:2017:481, præmis 98.

1.5. **Stikprøveudtagning**

(33) Kommissionen anførte i indledningsmeddelelsen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af interesserede parter i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17.

Stikprøveudtagning af EU-producenter

(34) Kommissionen anførte i indledningsmeddelelsen, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. Kommissionen udtog stikprøven, som bestod af tre EU-producenter, på grundlag af produktion og salg. De stikprøveudtagne EU-producenter tegnede sig for mere end 63 % af den anslåede samlede produktion og for mere end 70 % af den anslåede samlede salgsmængde af samme vare i Unionen. Kommissionen opfordrede de interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve. Da der ikke blev fremsat bemærkninger fra interesserede parter, anså Kommissionen stikprøven for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

Stikprøveudtagning af ikke forretningsmæssigt forbundne importører

(35) For at afgøre om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at indgive de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen.

(36) En ikke forretningsmæssigt forbundet importør indsendte de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. Da Kommissionen kun modtog få svar, besluttede den, at stikprøveudtagning ikke var nødvendig. Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger.

Eksporterende producenter

(37) I betragtning af det begrænsede antal eksporterende producenter opfordrede Kommissionen i indledningsmeddelelsen alle eksporterende producenter fra de pågældende lande til at give sig til kende og indsende fuldstændige spørgeskemabesvarelser.

1.6. **Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg**

(38) Kommissionen offentliggjorde spørgeskemaerne til de eksporterende producenter, brugerne, de ikke forretningsmæssigt forbundne importører og EU-producenterne online ([7]).

(39) Kommissionen modtog spørgeskemabesvarelser fra en eksporterende producent i Bahrain, en eksporterende producent i Egypten og to eksporterende producenter i Thailand.

(40) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at kunne træffe en endelig afgørelse om dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev foretaget krydstjek uden kontrolbesøg af EU-producenterne, jf. grundforordningens artikel 16. For så vidt angår eksporterende producenter blev der aflagt kontrolbesøg hos alle samarbejdsvillige eksporterende producenter. For så vidt angår den eksporterende producent i Bahrain blev der også foretaget et krydstjek uden kontrolbesøg, fordi det oprindeligt planlagte kontrolbesøg måtte udsættes på grund af situationen i Mellemøsten i juni-juli 2025:

EU-producenter:

— 3B Fibreglass Company Sprl, Battice, Belgien

— European Owens Corning Fiberglas SPRL, Watermael-Boitsfort, Belgien

— Johns Manville Slovakia, Trnava, Slovakiet.

Eksporterende producenter:

Bahrain:

— CPIC Abahsain Fiberglass W.L.L, Muharraq, Bahrain (krydstjek uden kontrolbesøg og kontrolbesøg)

Forretningsmæssigt forbundet forhandler i Unionen:

— CPIC Europe BV, Rotterdam, Nederlandene

([7]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2777.

Egypten:

— Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E., Ain Sokhna, Egypten

Thailand:

— Asia Composite Materials (Thailand) Co., Ltd., Rayong, Thailand

— Wanda New Material (Thailand) Co., Ltd., Chonburi, Thailand.

(41) Asia Composite Materials (»ACM«), en af de thailandske eksporterende producenter, hævdede, at Wanda New Material (Thailand) Co., Ltd. (»Wanda«), den anden thailandske eksporterende producent, ikke var en egentlig producent af GFR, idet den kun fremstiller måtter af importerede glasfiberrovings. Ifølge ACM ville de aktiviteter, der udføres af Wanda, ikke udgøre mere end 20 % af den samlede værdi af GFR fremstillet i Thailand af Wanda, og det er derfor muligt, at de varer, der eksporteres af Wanda til Unionen, ikke er af thailandsk oprindelse.

(42) Kommissionen fandt, at ACM's påstand ikke er korrekt. Wandas aktiviteter omfatter fremstilling i betydelig grad, hvorved varens form og anvendelse ændres, hvilket resulterer i en ændring af tariferingen. I overensstemmelse med ikkepræferenceoprindelsesreglerne udgør Wandas aktiviteter derfor en væsentlig forarbejdning, hvorfor de fremstillede måtter skal anses for at være af thailandsk oprindelse. Kommissionen konkluderede derfor, at Wanda bør betragtes som en egentlig producent af den pågældende vare, og at ACM's påstand er ubegrundet.

1.7. **Undersøgelsesperioden og den betragtede periode**

(43) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. januar 2024 til den 31. december 2024 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2021 frem til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

1.8. **Ingen indførelse af midlertidige foranstaltninger**

(44) I henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 1, var fristen for indførelse af midlertidige foranstaltninger den 17. oktober 2025. Den 25. september 2025 underrettede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a, stk. 2, de interesserede parter om, at den ikke havde til hensigt at indføre midlertidige foranstaltninger.

(45) Kommissionen fortsatte bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at nå frem til de endelige konklusioner.

1.9. **Efterfølgende procedure**

(46) Den 23. februar 2026 orienterede Kommissionen samtlige interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for hensigten om at indføre en endelig antidumpingtold på importen af visse endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Bahrain, Egypten og Thailand (»den endelige fremlæggelse af oplysninger«). Bemærkninger indsendt af parterne efter fremlæggelsen af oplysninger blev behandlet i de relevante afsnit nedenfor. De parter, som anmodede herom, fik mulighed for at blive hørt.

(47) Efter modtagelse af bemærkningerne efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, fremlagde Kommissionen den 12. marts 2026 en supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger for samtlige interesserede parter. Denne supplerende fremlæggelse af oplysninger indeholdt de reviderede konklusioner og betragtninger. Parterne fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til denne supplerende fremlæggelse af oplysninger, og de modtagne bemærkninger blev behandlet i de relevante afsnit nedenfor. De parter, som anmodede herom, fik mulighed for at blive hørt.

(48) Efter modtagelse af bemærkningerne efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger fremlagde Kommissionen den 13. marts 2026 endnu en supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger for samtlige interesserede parter. Denne anden supplerende fremlæggelse af oplysninger indeholdt de reviderede konklusioner og betragtninger. Parterne fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til denne anden supplerende fremlæggelse af oplysninger. Der blev ikke modtaget nye bemærkninger. De parter, som anmodede herom, fik mulighed for at blive hørt.

2. DEN UNDERSØGTE VARE, DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den undersøgte vare

(49) Den undersøgte vare er afhuggede glasfibertråde, af en længde på 50 mm og derunder, glasfiberrovings, undtagen glasfiberrovings, der er imprægneret og belagt, med et glødetab på over 3 % (som fastsat i henhold til ISO-standard 1887), og måtter af glasfiberfilamenter, undtagen måtter af glasuld, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7019 11 00, ex 7019 12 00 (Taric-kode 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 og 7019 12 00 39), 7019 14 00 og 7019 15 00. KN- og Taric-koderne angives kun til orientering, uden at det berører en senere ændring i toldklassificeringen.

(50) Den undersøgte vare er et råmateriale, der oftest anvendes til at forstærke termoplastisk og termohærdet harpiks i kompositindustrien. De resulterende kompositmaterialer (plastmaterialer forstærket med glasfiberfilamenter) anvendes inden for en lang række områder: transport (bilindustrien, skibsindustrien, luftfartsindustrien, militære produkter), elektricitet/elektronik, vindenergi, bygge- og anlægsindustrien, beholdere/rør, forbrugsvarer mm.

2.2. Den pågældende vare

(51) Den pågældende vare er den undersøgte vare med oprindelse i Bahrain, Egypten og Thailand (»den pågældende vare«).

2.3. Samme vare

(52) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:

— den pågældende vare, når den eksporteres til Unionen

— den undersøgte vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i de pågældende lande, og

— den undersøgte vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.

(53) Kommissionen besluttede i denne fase, at disse varer derfor er samme vare i henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 4.

2.4. Påstande vedrørende varedækningen

(54) Der blev ikke fremsat påstande vedrørende varedækningen.

3. DUMPING

3.1. Bahrain

3.1.1. *Normal værdi*

(55) For at fastsætte den normale værdi undersøgte Kommissionen først, om den samarbejdsvillige eksporterende producents samlede hjemmemarkedssalg var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget anses for repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver af de eksporterende producenter udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden.

(56) På dette grundlag blev den eksporterende producents samlede salg af samme vare på hjemmemarkedet anset for ikke at være repræsentativt.

(57) I tilfælde, hvor der var utilstrækkeligt salg af en varetype af samme vare i normal handel, eller hvor en varetype ikke blev solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, beregnede Kommissionen den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6. I tilfælde, hvor der ikke var noget salg af en varetype af samme vare i normal handel, undersøgte Kommissionen, om der kunne anvendes alternative priskilder i normal handel som grundlag for fastsættelsen af den normale værdi. Eftersom der ikke var andre samarbejdsvillige eller tilgængelige indenlandske producenter af samme vare i det pågældende land, var sådanne priser ikke tilgængelige. Kommissionen anvendte derfor en beregnet normal værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.

(58) Den normale værdi blev beregnet ved at tilføje følgende til den samarbejdsvillige eksporterende producents gennemsnitlige produktionsomkostninger for samme vare i undersøgelsesperioden pr. varetype af samme vare:

a) den samarbejdsvillige eksporterende producents vejede gennemsnitlige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G«) ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden og

b) det vejede gennemsnit af den samarbejdsvillige eksporterende producents fortjeneste ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i UP.

(59) Den samarbejdsvillige eksporterende producent krævede, at der blev foretaget en justering af produktionsomkostningerne på grundlag af indtægterne fra salget af produktionsaffald. Virksomheden fremførte, at sådanne indtægter blev bogført som andre indtægter i dens regnskaber, og fremlagde beregninger, der havde til formål at påvise indvirkningen på de gennemsnitlige produktionsomkostninger.

(60) Kommissionen konstaterede, at oplysningerne om de pågældende indtægter blev modtaget efter undersøgelsesperioden og ikke blev bogført i den eksporterende producents regnskaber som indtægter vedrørende undersøgelsesperioden. Da der ikke forelå beviser for, at sådanne indtægter vedrørte eller blev bogført med henblik på produktion i undersøgelsesperioden, konkluderede Kommissionen, at det ikke var berettiget at justere produktionsomkostningerne med henblik på beregningen af den normale værdi. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(61) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GCC-TSAIP, at Kommissionen burde have taget højde for indtægterne fra salget af produktionsaffald ved beregningen af CPIC Bahrains produktionsomkostninger. GCC-TSAIP hævdede, at produktionsaffaldet er en uundgåelig konsekvens af fremstillingsprocessen, og at salget af dette affald udgør en form for omkostningsdækning, som burde have været afspejlet i den samlede produktionsomkostningsstruktur. GCC-TSAIP anførte endvidere, at tidspunktet for indregning af indtægter ikke automatisk bør udelukke sådanne indtægter fra beregningen, idet kommercielle hensyn kan forsinke salget eller bogføringen af affaldsindtægter. Ifølge GCC-TSAIP førte udelukkelsen af disse indtægter fra produktionsomkostningerne til kunstigt oppustede produktionsomkostninger, hvilket resulterede i en overvurderet normal værdi.

(62) Kommissionen afviste GCC-TSAIP's påstand. Kommissionen anerkendte, at produktionsaffaldet er en uundgåelig konsekvens af fremstillingsprocessen, og at salget af dette affald udgør en form for omkostningsdækning, men anførte, at den justering for CPIC Bahrains produktionsomkostninger, som GCC-TSAIP har anmodet om, ikke kan accepteres i mangel af beviser for, at indtægterne vedrørte produktionen i undersøgelsesperioden. Indtægter, der bogføres efter undersøgelsesperioden, kan, selv om de er kommercielt knyttet til produktionen, ikke anvendes til at justere produktionsomkostningerne i undersøgelsesperioden med henblik på beregningen af den normale værdi.

3.1.2. *Eksportpris*

(63) Den eksporterende producent eksporterede til Unionen enten direkte til uafhængige kunder eller gennem en forretningsmæssigt forbundet virksomhed i Nederlandene, der fungerede som importør. Den forretningsmæssigt forbundne importør videresolgte den pågældende vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen. Den forretningsmæssigt forbundne importør var også involveret i det direkte salg til Unionen.

(64) I tilfælde, hvor den eksporterende producent eksporterede den undersøgte vare direkte til uafhængige kunder i Unionen, blev eksportprisen fastsat på grundlag af de priser, der faktisk blev betalt eller skulle betales for den pågældende vare ved eksportsalg til Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

(65) I tilfælde, hvor de eksporterende producenter eksporterede den pågældende vare til Unionen gennem en forretningsmæssigt forbundet virksomhed, der fungerede som importør, blev eksportprisen fastsat på grundlag af den importerede vares pris ved første videresalg til uafhængige kunder i Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9. I dette tilfælde blev prisen justeret for alle omkostninger, der påløb mellem import og videresalg, herunder SA&G-omkostninger og fortjeneste.

(66) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CPIC Bahrain, at Kommissionen havde fratrukket visse beløb to gange ved beregningen af eksportprisen for indirekte salg foretaget via den forretningsmæssigt forbundne importør i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. For det første hævdede CPIC Bahrain, at de indberettede justeringer allerede omfattede EU-importtolden, og at det efterfølgende særskilte fradrag af tolden på 7 % derfor resulterede i dobbelttælling. For det andet hævdede CPIC Bahrain, at de provisioner, som den forretningsmæssigt forbundne importør betalte, var medregnet i de indberettede justeringer, men ikke var blevet fratrukket den forretningsmæssigt forbundne importørs SA&G-omkostninger ved beregningen af eksportprisen, hvilket resulterede i dobbelttælling.

(67) Kommissionen undersøgte påstandene og bekræftede, at det særskilte fradrag af importtolden og manglen på en tilsvarende justering for provisioner i den forretningsmæssigt forbundne importørs SA&G-omkostninger førte til dobbelttælling. Kommissionen korrigerede derfor beregningen ved at fjerne det særskilte fradrag af tolden og ved at trække de indberettede provisionsbeløb fra den forretningsmæssigt forbundne importørs SA&G-omkostninger ved beregningen af eksportprisen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9.

3.1.3. *Sammenligning*

(68) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, skal Kommissionen foretage en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen i samme handelsled og tage hensyn til forskelle i faktorer, der påvirker priserne og prisernes sammenlignelighed. I den foreliggende sag valgte Kommissionen at sammenligne den normale værdi og eksportprisen for de stikprøveudtagne eksporterende producenter i handelsleddet ab fabrik. Som nærmere forklaret nedenfor blev den normale værdi og eksportprisen, hvor det var relevant, justeret for at: i) tilbageregne dem til ab fabrik-niveauet og ii) tage hensyn til forskelle i faktorer, som det blev påstået, og påvist, påvirkede priserne og prissammenligneligheden.

3.1.3.1. Justeringer af den normale værdi

(69) For at tilbageregne den normale værdi til handelsleddet ab fabrik blev der foretaget justeringer for: udgifter til indenlandsk transport håndtering og lastning samt dermed forbundne udgifter.

(70) Der blev foretaget en justering for kreditomkostninger for at sikre prissammenlignelighed.

3.1.3.2. Justeringer af eksportprisen

(71) For at tilbageregne eksportprisen til handelsleddet ab fabrik blev der foretaget justeringer for: told, transport, søfragt og -forsikring samt håndtering, lastning og dermed forbundne udgifter.

(72) Der blev foretaget justeringer for følgende faktorer, der påvirkede priserne og prissammenligneligheden: kreditomkostninger og bankgebyrer.

(73) Kommissionen bemærkede, at hele den eksporterende producents salg til Unionen blev håndteret gennem en forretningsmæssigt forbundet forhandler, som udførte alle centrale salgsfunktioner svarende til dem, der udføres af en agent, der arbejder på provisionsbasis. I betragtning af den forretningsmæssigt forbundne forhandlers involvering i det direkte salg til Unionen justerede Kommissionen salget i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), for provision. Som følge af forholdet mellem forhandleren og producenten og i mangel af samarbejdsvillighed fra ikke forretningsmæssigt forbundne importørers side i den foreliggende sag blev provisionen anslået på grundlag af den teoretiske fortjenstmargen på 5 %, der blev konstateret for en ikke forretningsmæssigt forbundet importør i den oprindelige undersøgelse af stoffer af glasfiber (»GFF«) ([8]) for en glasfibervare i efterfølgende produktionsled, og den pågældende forhandlers faktiske salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger.

([8]) Gennemførelsesforordning (EU) 2025/2337.

(74) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CPIC Bahrain, at visse SA&G-omkostninger, som den forretningsmæssigt forbundne importør havde afholdt i forbindelse med direkte salg, burde fordeles væk fra indirekte salg for at undgå dobbelttælling med justeringen på 5 % i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i). CPIC Bahrain anfægtede også Kommissionens karakterisering af den forretningsmæssigt forbundne importør som salgsagent med henblik på provisionsjusteringen.

(75) Da der ikke forelå nogen begrundelse for, hvorfor den forretningsmæssigt forbundne importør ikke burde behandles som en agent, der arbejder på provisionsbasis, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 73 og fastholdt justeringen for provision i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), jf. betragtning 73.

(76) Kommissionen undersøgte derefter CPIC Bahrains påstand om, at justeringen i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), for CPIC Bahrains direkte salg nødvendiggjorde en reduktion af fradraget for SA&G-omkostninger i henhold til artikel 2, stk. 9, for indirekte salg. Kommissionen bemærkede, at de SA&G-omkostninger, der blev fratrukket for indirekte salg i henhold til artikel 2, stk. 9, er baseret på de faktiske omkostninger, der er bogført af den forretningsmæssigt forbundne importør. Disse omkostninger afspejler udgifter, der er påløbet ved alt salg, og ingen del af disse omkostninger kan kunstigt fjernes fra de SA&G-omkostninger, der fratrækkes ved indirekte salg. Kommissionen fandt, at ethvert forsøg på at omfordele nogle af SA&G-omkostningerne til indirekte salg ikke ville ændre de samlede bogførte SA&G-omkostninger. Kommissionen afviste derfor CPIC Bahrains påstand.

3.1.4. *Dumpingmargener*

(77) For den samarbejdsvillige eksporterende producent sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige beregnede normale værdi for hver type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.

(78) På dette grundlag fastsættes den endelige vejede gennemsnitlige dumpingmargen i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)
CPIC Abahsain Fiberglass W.L.L.	11,8

(79) I dette tilfælde er graden af samarbejdsvilje høj, da eksporten fra den samarbejdsvillige eksporterende producent tegnede sig for 100 % af den samlede import til Unionen i UP. På dette grundlag besluttede Kommissionen at fastsætte restdumpingmargenen på niveauet for den samarbejdsvillige eksporterende producent.

(80) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes som følger:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)
CPIC Abahsain Fiberglass W.L.L.	11,8
Al anden import med oprindelse i Bahrain	11,8

3.2. **Egypten**

3.2.1. *Normal værdi*

(81) For at fastsætte den normale værdi analyserede Kommissionen oplysningerne fra Jushi Egypt. Efter at have gennemgået oplysningerne i spørgeskemabesvarelsen, som blev indsamlet under kontrolbesøget, noterede Kommissionen sig virksomhedens eksponering for valutakursudsving og omfanget af omkostninger og salg i udenlandsk valuta, hvilket påvirkede rimeligheden af de indberettede omkostnings- og salgsoplysninger. Kommissionen bemærkede navnlig, at liberaliseringen af det egyptiske pund (EGP) den 6. marts 2024, som den

egyptiske regering havde givet mandat til, og den tidligere uoverensstemmelse mellem de officielle og parallelle markedskurser havde påvirket bogføringen af omkostninger i undersøgelsesperioden. Ved brev af 17. december 2025 underrettede Kommissionen virksomheden om sin tvivl om, hvorvidt Jushi Egypts optegnelser i EGP med rimelighed kunne siges at afspejle de faktiske omkostninger i forbindelse med produktion og salg af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5, og den anmodede om yderligere oplysninger.

(82) I sit svar herpå hævdede Jushi Egypt, at liberaliseringen af valutakursen ikke havde påvirket pålideligheden af de bogførte omkostninger, og virksomheden var uenig i, at grundforordningens artikel 2, stk. 5, udgjorde et passende grundlag for at se bort fra dens omkostninger som bogført i dens regnskaber. Jushi Egypt fremførte, at forskellen mellem de officielle og parallelle markedskurser først blev betydelig fra november 2023 og fremefter, og at indvirkningen på de omkostninger, der blev bogført i undersøgelsesperioden, derfor var begrænset. Jushi Egypt anførte endvidere, at efter liberaliseringen af valutakursen i marts 2024 blev ikkemonetære poster, herunder lagerbeholdninger og anlægsaktiver, bogført ved historiske officielle kurser, mens monetære poster såsom kontanter, tilgodehavender, gæld og lån blev omregnet til den gældende spotkurs på balancedagen, og eventuelle deraf følgende forskelle blev indregnet i resultatet. Jushi Egypt fastholdt i overensstemmelse hermed, at i lyset af denne praksis kunne kun et begrænset antal omkostningsposter for lån, lagerbeholdninger, energiforbrug og anlægsaktiver svarende til perioden fra marts 2023 til marts 2024 være blevet påvirket af officielle og parallelle valutakursforskelle, der er relevante for undersøgelsesperioden.

(83) Jushi Egypt anførte endvidere, at eventuelle valutakurstab som følge af omregningen af monetære poster til spotkursen på balancedagen efter liberaliseringen blev bogført i overensstemmelse med virksomhedens almindelige regnskabspraksis og ikke havde nogen væsentlig indvirkning på de faktiske produktionsomkostninger. Jushi Egypt fremførte således, at de indberettede valutakurstab ikke undergravede pålideligheden af Jushi Egypts omkostningsrapportering eller sammenligneligheden med salgspriserne i undersøgelsesperioden.

(84) Med forbehold af disse påstande fremlagde Jushi Egypt ikke desto mindre justerede omkostnings- og salgsdata beregnet på grundlag af den parallelle markedskurs.

(85) Kommissionen vurderede virksomhedens indgivelse af justerede omkostnings- og salgsdata og konkluderede, at de justeringer, som Jushi Egypt havde foreslået, stadig var utilstrækkelige og ikke på rimelig vis afspejlede de faktiske omkostninger i forbindelse med produktion og salg af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5. Navnlig tog de justerede data ikke i tilstrækkelig grad højde for virkningen af historiske valutakursfordrejninger på råmaterialer, afskrivninger og andre omkostningselementer. Kommissionen underrettede derfor Jushi Egypt om, at den kunne anvende grundforordningens artikel 18 til at fastsætte den normale værdi med den begrundelse, at de oplysninger, der var nødvendige for at beregne den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 18, ikke var blevet fremlagt.

(86) Som svar herpå fremførte Jushi Egypt, at anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger til beregning af den normale værdi var ubegrundet, idet Jushi Egypt under hele undersøgelsen havde samarbejdet fuldt ud med Kommissionen, som ikke havde præciseret, hvilke nødvendige oplysninger virksomheden ikke havde fremlagt. Jushi Egypt anmodede også om en høring med høringskonsulenten for at behandle den påståede tilsidesættelse af virksomhedens ret til forsvar og Kommissionens påtænkte anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 18.

(87) Den 4. februar 2026 anmodede Jushi Egypt som reaktion på brevet af 27. januar 2026 vedrørende grundforordningens artikel 18 om en høring med høringskonsulenten for at få nærmere oplysninger fra Kommissionen om i) den nøjagtige bestemmelse i grundforordningens omtvistede artikel 18 (idet det blev bemærket, at virksomheden havde samarbejdet fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen) og ii) de oplysninger, som Jushi Egypt ikke i tilstrækkelig grad havde fremlagt (idet det blev bemærket, at virksomheden uden sådanne oplysninger af afgørende betydning var ganske uvidende om, hvordan den kunne forsvare sine interesser). Den 10. februar 2026 meddelte høringskonsulenten Jushi Egypt, at eftersom tjenestegrenen stadig var i færd med at behandle sagens forskellige elementer med henblik på at træffe en afgørelse, herunder dem, der vedrører anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 5 og 18, fandt høringskonsulenten, at enhver indgriben var for tidlig. Jushi Egypt ville stadig have mulighed for at fremsætte bemærkninger efter fremlæggelsen af oplysninger, hvilket ville give den interesserede part mulighed for fuldt ud at udøve sine proceduremæssige rettigheder i denne sag.

(88) Jushi Egypt hævdede desuden, at anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 5, ikke var lovmæssig, fordi undtagelsen fra den generelle regel om, at den eksporterende producents regnskaber skal anvendes ved beregningen af den normale værdi, bør fortolkes snævert. Jushi Egypt fremførte, at virksomhedens optegnelser således udgør den primære kilde til fastsættelse af den normale værdi, og at det påhvilede Kommissionen at påvise, at omkostningerne forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare ikke var tilstrækkeligt afspejlet i disse optegnelser. Jushi Egypt hævdede desuden, at de faktuelle elementer, der lå til grund for Kommissionens betænkeligheder, var utilstrækkelige til at berettige anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 5.

(89) Jushi Egypt hævdede også, at Kommissionen behandlede virksomheden anderledes end eksportører i tidligere sager med lignende transaktioner i udenlandsk valuta og lokale devalueringer, og fremhævede undersøgelser, hvor Kommissionen havde accepteret indberettede omkostninger ved anvendelse af officielle kurser — på trods af valutakursudsving eller påstande om undervurdering — og afviste parallelle markedskurser ([9]).

(90) Jushi Egypt hævdede endvidere, at enhver anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger ikke kunne føre til en normal værdi, der var højere end den, der ville have været resultatet af anvendelsen af parallelle markedskurser. Under alle omstændigheder fremførte Jushi Egypt, at indenlandske transaktioner i EGP i sagens natur ikke var påvirket af devalueringen af EGP og derfor ikke burde lades ude af betragtning. Endelig hævdede Jushi Egypt, at Kommissionen, hvis den besluttede at justere sine regnskaber for at afspejle devalueringen af EGP, ville være forpligtet til fra en sådan justering at fratrække det beløb, der allerede er udlignet gennem udligningstolden vedrørende valutadepreciering, for at undgå en dobbelt indførelse af foranstaltninger, hvilket er i strid med grundforordningens artikel 14, stk. 1, andet afsnit.

(91) Efter en grundig undersøgelse af Jushi Egypts argumenter og oplysninger konkluderede Kommissionen, at Jushi Egypts optegnelser ikke i rimelig grad afspejler de faktiske omkostninger, der er forbundet med produktionen af den undersøgte vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5.

(92) Kommissionen bemærkede, at Egypten mellem 2011 og 2024 oplevede betydelig politisk og økonomisk ustabilitet, hvilket begrænsede tilgængeligheden af udenlandsk valuta. Gentagne kapitalkontroller førte til fremkomsten af parallelle valutamarkeder med vedvarende karakter. Denne valutakursudvikling, herunder de store devalueringer og den gradvise overgang til en fuldt liberaliseret valuta i marts 2024, indsnævrede, men eliminerede ikke helt forskellen mellem den officielle kurs og den parallelle kurs. Denne udvikling påvirkede i væsentlig grad de økonomiske forhold, som Jushi Egypt opererede i, herunder værdiansættelse af aktiver, bogføring af omkostninger og eksponering for valutakursudsving ([10]).

(93) Kommissionen bemærkede, at den egyptiske økonomi i undersøgelsesperioden var kendetegnet ved betydelige valutakursfordrejninger, der kulminerede med den yderligere liberalisering af EGP den 6. marts 2024. I begyndelsen af undersøgelsesperioden var den officielle valutakurs på ca. 30 EGP pr. USD, hvorimod den parallelle markedskurs til tider afveg med mere end 100 %.

(94) Kommissionen bemærkede endvidere, at valutakursudviklingen i Egypten i perioden 2016-2024 i væsentlig grad påvirkede værdiansættelsen af Jushi Egypts aktiver og relaterede omkostningskomponenter. I den forbindelse afspejlede de historiske omkostningselementer, herunder afskrivninger, lagerbeholdninger og tidligere investeringer, fortsat værdier bogført ved officielle valutakurser, der lå betydeligt under den økonomiske virkelighed i undersøgelsesperioden.

([9]) Virksomheden henviser til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2024/209 af 10. januar 2024 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af vulstfladjern af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Tyrkiet, EUT L, 2024/209, 11.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/209/oj. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1100 af 5. juli 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Tyrkiet (EUT L 238 af 6.7.2021, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1100/oj, betragtning 98. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1395 af 11. august 2022 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varer af rustbestandigt stål med oprindelse i Rusland og Tyrkiet (EUT L 211 af 12.8.2022, s. 127, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/1395/oj, betragtning 171, og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/265 af 9. februar 2023 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af keramiske fliser med oprindelse i Indien og Tyrkiet (EUT L 41 af 10.2.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/265/oj).

([10]) Offentliggørelse: Elsafoury, E.Y., *Exchange Rate Pass-Through from Parallel Foreign Exchange Markets*, https://dash.harvard.edu/entities/publication/38bfa6d8-6d86-4c8e-aa60-e0f93ab6dff3.

(95) Da en betydelig del af Jushi Egypts transaktioner, herunder salg, køb af råmaterialer og energi, lån, investeringer og andre omkostningsposter, var denomineret i udenlandsk valuta — hvorved situationen for denne virksomhed adskiller sig fra situationen for virksomhederne i de andre undersøgelser, som Jushi Egypt henviste til — førte anvendelsen af den officielle valutakurs til en systematisk undervurdering af de omkostninger, der blev indberettet i EGP. Navnlig blev investeringer foretaget og lagerbeholdninger erhvervet i udenlandsk valuta før og under undersøgelsesperioden bogført ved historisk lave officielle valutakurser, hvilket resulterede i undervurderede aktivværdier og dermed undervurderede afskrivninger og andre historiske omkostningskomponenter. På samme måde blev indkøb af råmaterialer i udenlandsk valuta i de første måneder af undersøgelsesperioden bogført ved lave officielle valutakurser, der ikke afspejlede de gældende markedsvilkår.

(96) I modsætning til Jushi Egypts påstande i dens svar af 5. januar 2026 og 3. februar 2026 viste disse faktorer, at en betydelig del af produktions- og omkostningskomponenterne var væsentligt påvirket af forskellen mellem de officielle og parallelle valutakurser længe før marts 2023. Jushi Egypt bemærkede, at ikkemonetære poster blev bogført ved historiske officielle kurser og monetære poster omregnet til spotkursen, men de officielle kurser undervurderede historisk den økonomiske værdi af aktiver og omkostninger, og behandlingen af valutakurstab under anden totalindkomst afbødede ikke fordrejningen af driftsproduktionsomkostningerne. Kommissionen bemærkede endvidere, at Jushi Egypts påstand om, at monetære poster ikke var påvirket, modsiges af virksomhedens egne justeringer, jf. betragtning 84, hvor der blev anvendt parallelle markedssatser på monetære poster, herunder tilgodehavender. Kommissionen bemærkede, at behandlingen af monetære poster inden for rammerne af Jushi Egypts justeringer yderligere bekræftede, at sondringen mellem monetære og ikkemonetære poster er uden praktisk betydning, da begge typer poster var væsentligt påvirket. Indvirkningen på lagerbeholdninger, anlægsaktiver, afskrivninger, råmaterialeomkostninger og andre historiske omkostningskomponenter var derfor betydelig i hele undersøgelsesperioden og ikke som antydet af Jushi Egypt begrænset til de seneste måneder.

(97) Derudover blev betydelige valutakurstab som følge af revalueringen af monetære aktiver og passiver efter liberaliseringen i marts 2024, selv om disse blev indregnet under anden totalindkomst i overensstemmelse med egyptiske regnskabsstandarder, ikke afspejlet i de produktionsomkostninger, der blev indberettet til Kommissionen, hvilket også adskiller situationen for denne virksomhed fra situationerne for virksomhederne i andre af Kommissionens undersøgelser, jf. Jushi Egypts henvisninger. I lyset af omfanget af eksponeringen for udenlandsk valuta og størrelsen af forskellen mellem de officielle og de parallelle valutakurser konkluderede Kommissionen, at Jushi Egypts optegnelser ikke i rimelig grad afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare i undersøgelsesperioden, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5.

(98) I lyset af ovenstående og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 5, undersøgte Kommissionen, om de reviderede omkostningsdata, som Jushi Egypt havde fremlagt, baseret på skøn over de uofficielle/parallelle valutakurser kunne tjene som et passende grundlag for beregningen af den normale værdi. Kommissionen fandt, at selv om de justerede data behandlede visse fordrejninger i virksomhedens optegnelser, og at disse data på en mere passende måde afspejlede den økonomiske virkelighed for produktionen i undersøgelsesperioden, var alle resterende uoverensstemmelser dermed ikke fuldt ud elimineret.

(99) Eftersom den foreslåede metode og de justerede data delvist afhjalp de konstaterede fordrejninger, besluttede Kommissionen at acceptere den foreslåede overordnede metode og de foreslåede justeringer. Kommissionen så derfor ikke helt bort fra de justerede omkostningsdata, som Jushi Egypt havde fremlagt, men anvendte dem som grundlag for sine beregninger af den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 3. Kommissionen foretog specifikt yderligere målrettede justeringer af specifikke omkostningsposter, som Jushi Egypt ikke i tilstrækkelig grad havde behandlet, herunder råmaterialer, afskrivning og henføring af ædle metaller. Disse justeringer blev foretaget for at sikre, at de omkostninger, der i sidste ende blev anvendt, i rimeligt omfang afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5. Kommissionen konkluderede, at denne metode og yderligere justeringer gjorde det muligt for den at basere beregningen af den normale værdi på virksomhedens data i stedet for på nuværende tidspunkt at gøre brug af oplysninger fra andre repræsentative markeder.

(100) Kommissionen bemærkede desuden, at Jushi Egypts argument om, at grundforordningens artikel 2, stk. 5, bør fortolkes snævert, og at virksomhedens regnskaber udgør den primære kilde til den normale værdi, ikke afspejlede den faktiske og retlige kontekst. Ved grundforordningens artikel 2, stk. 5, gives Kommissionen mulighed for at justere omkostningerne, når en eksporterende producents optegnelser ikke på rimelig vis afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare. I den foreliggende sag skaber den manglende overensstemmelse mellem de officielle kurser og den økonomiske virkelighed sammen med en betydelig eksponering i udenlandsk valuta klart et behov for at foretage sådanne målrettede justeringer. Under alle omstændigheder fandt Kommissionen, at beregningen af den normale værdi, der var baseret på Jushi Egypts justerede data, som virksomheden fremlagde den 5. januar 2026, og som afspejlede dens egen metode til håndtering af valutavirkninger, på en mere passende måde afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktion og salg af den pågældende vare i undersøgelsesperioden. Som anført i betragtning 99 fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt ikke at erstatte virksomhedens optegnelser i deres helhed. I stedet blev der foretaget målrettede justeringer af Jushi Egypts reviderede datasæt for at sikre, at de bogførte omkostninger i rimelig grad afspejlede de faktiske omkostninger i forbindelse med produktion og salg i undersøgelsesperioden.

(101) Endelig er Jushi Egypts påstand om, at Kommissionen, fordi den i tidligere sager har anvendt officielle kurser uafhængigt af lokale devalueringer, er forpligtet til at anlægge den samme tilgang, ubegrundet. Kommissionen bemærkede, at hver antidumpingundersøgelse skal vurderes på grundlag af dens egne specifikke kendsgerninger og økonomiske omstændigheder og lovmæssigheden af Kommissionens antidumpingafgørelse skal vurderes i lyset af retsregler og ikke på grundlag af beslutninger, som undersøgelsesmyndigheder efter sigende skulle have truffet i tidligere tilfælde. Kommissionen bemærkede endvidere, at dens praksis afhænger af, om og i hvilket omfang den pågældende eksporterende producent blev påvirket af valutakursproblemer. Når de faktiske omstændigheder i en sag har berettiget det, har Kommissionen i tidligere tilfælde baseret sig på parallelle markedskurser ([11]). I den foreliggende sag skabte den langvarige og alvorlige devaluering af EGP, den vedvarende og betydelige forskel mellem de officielle og parallelle markedskurser, der påvirkede værdiansættelsen og dermed afskrivningen af aktiver (hvilket udgør en betydelig del af produktionsomkostningerne i den kapitalintensive industri), og den høje andel af transaktioner i udenlandsk valuta tilsammen en unik situation, som var væsensforskellig fra de af parten nævnte tidligere undersøgelser. Historiske fortilfælde, hvor officielle kurser var blevet accepteret, adskiller sig klart fra de nuværende omstændigheder og ændrede ikke behovet for at foretage målrettede justeringer i henhold til artikel 2, stk. 5, i den foreliggende sag.

(102) I lyset af betragtning 91-97 konkluderede Kommissionen, at de omkostninger, der var bogført i Jushi Egypts optegnelser, ikke i rimelig grad afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5.

(103) Kommissionen anvendte derfor de justerede omkostningsdata fra Jushi Egypt som grundlag for sine beregninger af den normale værdi. Kommissionen accepterede den overordnede metode og de justeringer, som virksomheden havde foreslået, men tilføjede yderligere målrettede justeringer til poster, som Jushi Egypt ikke i tilstrækkelig grad havde behandlet, men som blev anset for nødvendige for at nå frem til en pris, der i rimelig grad afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktion og salg af den pågældende vare, jf. betragtning 99. Mere detaljerede oplysninger om justeringerne og de tilsvarende kilder blev i betragtning af oplysningernes fortrolige karakter fremlagt særskilt for den eksporterende producent.

(104) Med hensyn til Jushi Egypts påstand om, at justeringen for devalueringen af EGP ville føre til dobbelttælling som følge af udligningstolden, kunne Kommissionen ikke se, hvordan en skattefordel beregnet på grundlag af devalueringen kunne udgøre dobbelttælling. Da der ikke forelå yderligere forklaringer og beviser for, at det samme element var blevet behandlet to gange, blev påstanden afvist.

([11]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/1919 af 25. september 2025 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern, ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Egypten, Japan og Vietnam og om afslutning af undersøgelsen af importen af sådanne produkter med oprindelse i Indien (EUT L, 2025/1919, 26.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1919/oj).

(105) Den 26. februar 2026 anmodede Jushi Egypt høringskonsulenten om at gribe ind og påpegede, at den stadig ikke var blevet gjort bekendt med, hvilke oplysninger der ikke var blevet fremlagt eller ideelt set ikke var blevet fremlagt, da dette ikke var blevet forklaret nogen steder i den endelige fremlæggelse af oplysninger. Samme dag svarede høringskonsulenten virksomheden, at Kommissionen i videst muligt omfang havde anvendt oplysningerne fra Jushi Egypt, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 3. Da de justerede data ikke var passende (hvilket skabte unødige vanskeligheder med hensyn til at nå et rimeligt nøjagtigt resultat), foretog Kommissionen yderligere justeringer af specifikke omkostningsposter som forklaret i den endelige fremlæggelse af oplysninger og bilagene hertil. Høringskonsulenten opfordrede Jushi Egypt til at samarbejde med Kommissionens tjenestegrene, således at virksomheden kunne fremlægge de relevante data som en del af sine skriftlige bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(106) Høringskonsulenten afholdt en høring med den interesserede part og Kommissionens tjenestegrene den 4. marts 2026, således at Jushi Egypt kunne opnå en bedre forståelse af, hvilken type oplysninger virksomheden manglede at fremlægge for at give Kommissionen mulighed for at fastsætte den normale værdi, således at den kunne udarbejde sine skriftlige bemærkninger i overensstemmelse hermed. Under høringen, som blev ledet af høringskonsulenten, havde Jushi Egypt mulighed for yderligere at drøfte visse specifikke punkter med tjenestegrenen i tide til at få nyttige oplysninger vedrørende udarbejdelsen af de skriftlige bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Tjenestegrenen tilbød også at afholde en høring med Jushi Egypt om den endelige fremlæggelse af oplysninger i en særskilt høring. I lyset heraf konkluderede høringskonsulenten, at Jushi Egypts ret til forsvar var blevet behørigt sikret.

(107) Høringskonsulenten afviste også en anmodning om forlængelse af den frist, som Jushi Egypt havde fået til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Tjenestegrenen havde allerede forlænget denne frist fra fredag den 6. marts 2026 til mandag den 9. marts 2026 kl. 13.00, og Jushi Egypt fremlagde ingen yderligere omstændigheder, der berettigede endnu en forlængelse af fristen.

(108) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Jushi Egypt sin påstand om, at anvendelsen af grundforordningens artikel 18, stk. 3, var ubegrundet. Jushi Egypt hævdede, at bestemmelsen drejer sig om manglende samarbejde, og at Kommissionen ikke har påvist, hvordan Jushi Egypt undlod at samarbejde eller samarbejdede på en mangelfuld måde. Jushi Egypt hævdede navnlig, at Kommissionen ikke præciserede, hvilke oplysninger der var nødvendige for undersøgelsen, og som virksomheden ikke havde fremlagt, eller hvilke oplysninger der ideelt set ikke var blevet fremlagt. Jushi Egypt hævdede desuden, at Kommissionen ved ikke at præcisere, hvilke oplysninger Jushi Egypt skulle fremlægge, havde vendt byrden, således at Jushi Egypt havde ansvaret for at fastslå og fremlægge de nødvendige oplysninger, der manglede. Jushi Egypt hævdede også, at hvis Kommissionen havde anmodet herom, kunne den have fremlagt alle nødvendige oplysninger for Kommissionen, herunder ved at »justere sine regnskaber ved at bringe dem tilbage til USD eller basere dem på de nuværende EGP-valutakurser«.

(109) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Jushi Egypt desuden sin påstand om, at anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 5, som retsgrundlag for omkostningsjusteringer er uberettiget, og hævdede, at Kommissionen uretmæssigt baserede sig på forekomsten af parallelle markedskurser og devalueringen af EGP den 6. marts 2024 uden at underbygge, hvordan disse faktorer påvirkede pålideligheden af dens bogførte omkostninger. Jushi Egypt hævdede navnlig, at Kommissionen sammenblandede virkningerne af devalueringen i marts 2024 med eksistensen af parallelle valutakurser forud for denne dato og ikke havde forklaret, hvordan enhver uoverensstemmelse mellem officielle og parallelle valutakurser kunne påvirke ikkemonetære poster. Jushi Egypt fremførte endvidere, at visse justeringer, som Kommissionen havde foretaget, ikke var underbyggede, da de øgede værdien af aktiver, lagerbeholdninger og andre omkostningsposter uden at isolere de udgifter, der var afholdt i EGP, som ikke ville være blevet påvirket af valutakursudsving.

(110) Endelig fremsatte Jushi Egypt en række bemærkninger vedrørende de målrettede justeringer, som Kommissionen anvendte på Jushi Egypts justerede omkostningsdata, jf. betragtning 103. Disse bemærkninger indeholdt påstande vedrørende Kommissionens justeringer for råmaterialer indkøbt i første kvartal af 2024, afskrivninger, nedslidning af ædelmetaller, omkostninger til råmaterialer og emballage, lagre af færdigvarer og valutakurstab.

(111) Med hensyn til Jushi Egypts påstande om anvendelsen af grundforordningens artikel 18, stk. 3, bemærkede Kommissionen, at denne bestemmelse ikke pålægger Kommissionen en forpligtelse til at vejlede en interesseret part om, hvilke yderligere oplysninger der bør fremlægges. Grundforordningens artikel 18, stk. 3, fastsætter blot, at der ikke ses bort fra oplysninger, der er indgivet af en berørt part, hvis de ikke er fyldestgørende i enhver henseende, forudsat at manglerne ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne er indgivet rettidigt, at de kan efterprøves, og at den pågældende part har handlet efter bedste evne. Ved bestemmelsen fastsættes derfor de betingelser, hvorunder oplysninger, der ikke er ideelle, ikke desto mindre bør anvendes af Kommissionen. For så vidt angår de pågældende oplysninger fandt Kommissionen, at betingelserne var opfyldt, og derfor accepterede den de oplysninger, som Jushi Egypt havde fremlagt. Jushi Egypts påstand om, at Kommissionen vendte bevisbyrden ved ikke at præcisere, hvilke oplysninger der manglede, er derfor ubegrundet.

(112) Under alle omstændigheder bemærkede Kommissionen, at den under hele undersøgelsen havde underrettet Jushi Egypt om de problemer, der var konstateret i forbindelse med virksomhedens omkostningsdata. Kommissionen havde navnlig i sin korrespondance med Jushi Egypt den 17. december 2025 og den 27. januar 2026 redegjort for betænkelighederne med hensyn til rimeligheden af visse omkostningselementer, der er bogført i virksomhedens regnskaber, i lyset af forskellen mellem officielle og parallelle valutakurser og virksomhedens betydelige eksponering for udenlandsk valuta. Der blev efterfølgende redegjort mere dybtgående for disse spørgsmål i den specifikke endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen fandt derfor, at Jushi Egypt var tilstrækkeligt informeret om arten af de konstaterede problemer, og at virksomheden i løbet af undersøgelsen havde adskillige muligheder for at fremlægge oplysninger, der adresserede disse betænkeligheder. Kommissionen bemærkede endvidere, at det konstaterede problem var strukturelt og påvirkede bogføringen af adskillige kategorier af omkostninger i virksomhedens regnskaber. Under disse omstændigheder påhvilede det virksomheden, som havde det bedste kendskab til arten og omfanget af de oplysninger, der var tilgængelige i dens eget regnskabssystem, at fremlægge data, hvorved disse problemer blev adresseret. Kommissionen fandt derfor, at Jushi Egypts påstand om, at den ikke kunne forudse, hvilke oplysninger der ville være nødvendige, var ubegrundet.

(113) Kommissionen bemærkede også, at Jushi Egypt — i modsætning til virksomhedens påstand efter den endelige fremlæggelse af oplysninger om sin villighed til at rekonstruere sine optegnelser — i sit svar af 3. februar 2026 havde anført, at det ville pålægge virksomheden en »umulig byrde« at anvende parallelle markedssatser »på alle sine transaktioner og regnskaber fra starten af sine aktiviteter i 2014«. Denne erklæring bekræftede endvidere den strukturelle karakter af det problem, som Kommissionen havde påpeget. På grundlag af oplysningerne fra virksomheden, jf. betragtning 103, baserede Kommissionen sig efterfølgende på de justerede data fra virksomheden sammen med visse yderligere målrettede justeringer.

(114) I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at anvendelsen af grundforordningens artikel 18, stk. 3, i modsætning til Jushi Egypts påstande ikke udvidede Kommissionens skønsbeføjelse, men snarere begrænsede den. Hvis grundforordningens artikel 18, stk. 3, ikke var blevet anvendt, kunne Kommissionen, når den i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, havde konkluderet, at de omkostninger, der var bogført i Jushi Egypts regnskaber, ikke på rimelig vis afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare, helt have fraveget virksomhedens omkostningsoplysninger og fastsat de relevante omkostninger på et andet rimeligt grundlag i overensstemmelse med nævnte bestemmelse. Det forholder sig imidlertid således, at det er grundforordningens artikel 18, stk. 3, der forpligter Kommissionen til ikke at se bort fra oplysninger, der er indgivet af en interesseret part, hvis betingelserne i nævnte bestemmelse er opfyldt. Den kendsgerning, at grundforordningens artikel 18, stk. 3, blev anvendt sikrede således, at Kommissionen baserede sig på oplysningerne fra Jushi Egypt, i det omfang sådanne oplysninger stadig kunne anvendes til beregningen af den normale værdi.

(115) Under alle omstændigheder bemærkede Kommissionen, at selv hvis grundforordningens artikel 18, stk. 3, ikke var blevet anvendt, ville de yderligere målrettede justeringer af Jushi Egypts omkostningsdata være fuldt ud berettigede alene på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 5. Som anført i betragtning 91-97 påvirkede de strukturelle virkninger af Egyptens valutakursudvikling, herunder tilbagevendende devalueringer, de vedvarende parallelle valutamarkeder og liberaliseringen af EGP den 6. marts 2024, i væsentlig grad bogføringen af omkostninger og værdiansættelsen af aktiver, navnlig i lyset af Jushi Egypts betydelige eksponering for valutakursudsving. I modsætning til Jushi Egypts påstande gentog Kommissionen, jf. betragtning 96, at sondringen mellem monetære og ikkemonetære poster er uden praktisk betydning, da begge typer poster var væsentligt påvirket.

(116) Med hensyn til Jushi Egypts bemærkninger til Kommissionens yderligere målrettede justeringer overvejede Kommissionen nøje de rejste spørgsmål og genberegnede, hvor det var relevant, den normale værdi for at afspejle eventuelle berettigede justeringer. I betragtning af de underliggende datas fortrolige karakter blev disse genberegninger meddelt virksomheden gennem en yderligere specifik fremlæggelse af oplysninger.

(117) Efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte Jushi Egypt en række bemærkninger vedrørende de målrettede justeringer, som Kommissionen havde anvendt på Jushi Egypts justerede omkostningsdata, jf. betragtning 86 i dokumentet med den endelige fremlæggelse af oplysninger. Disse bemærkninger omfattede påstande vedrørende Kommissionens justeringer for afskrivning og nedslidning af ædelmetaller. Kommissionen overvejede nøje de rejste spørgsmål og genberegnede, hvor det var relevant, den normale værdi for at afspejle eventuelle berettigede justeringer. I betragtning af de underliggende datas fortrolige karakter blev disse yderligere genberegninger meddelt virksomheden gennem endnu en supplerende specifik fremlæggelse af oplysninger, hvorefter der ikke blev modtaget nye bemærkninger.

(118) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOE, at Kommissionens tilgang var uforenelig med antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1, som fastsætter den undersøgte producents optegnelser som den foretrukne kilde til fastsættelse af produktionsomkostningerne, medmindre disse optegnelser ikke er i overensstemmelse med GAAP eller ikke på rimelig vis afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare. Ifølge GOE hævdede Kommissionen ikke, at Jushi Egypts regnskaber ikke var i overensstemmelse med GAAP, eller at virksomheden ikke havde bogført de faktisk afholdte omkostninger. I stedet havde Kommissionen afvist optegnelserne, fordi de ikke på rimelig vis afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktion og salg af den pågældende vare, på grund af makroøkonomiske faktorer såsom valutadevaluering og den langvarige og betydelige forskel mellem de officielle og parallelle valutakurser, hvilket betød, at den officielle vekselkurs, der blev anvendt, ikke nøjagtigt afspejlede de faktiske markedsvilkår.

(119) GOE hævdede endvidere, at Kommissionens accept af de justerede data fra Jushi Egypt bekræftede, at de underliggende optegnelser grundlæggende var pålidelige. Når optegnelser kan anvendes med justeringer, kan de logisk set ikke anses for ikke at kunne afspejle omkostningerne på en rimelig måde. GOE hævdede også, at Kommissionens efterfølgende justeringer af anlægsaktiver, lagerbeholdninger og afskrivninger resulterede i en hybrid metodik, der ret beset rekonstruerede omkostninger uden et korrekt retsgrundlag i henhold til antidumpingaftalens artikel 2.2.

(120) Endelig fremførte GOE, at den regnskabsmæssige behandling, som Jushi Egypt anvendte, fulgte obligatoriske egyptiske regnskabsstandarder og ikke var skønsmæssig. Den fremførte endvidere, at den makroøkonomiske valutakursudvikling ikke kunne berettige, at der ses bort fra virksomhedernes optegnelser, hvis der ikke var tale om en specifik fordrejning, der påvirkede producentens omkostninger. GOE fandt også, at Kommissionens tilgang var uforenelig med den sideløbende antisubsidieundersøgelse, hvor det selvsamme regnskabssystem blev undersøgt for potentielt at have reduceret omkostninger, hvorimod det i denne undersøgelse anklages for at have oppustet eller fordrejet dem.

(121) Kommissionen underkastede GOE's påstande en grundig undersøgelse og afviste dem. For det første mindede Kommissionen om, at undersøgelsesmyndighederne i henhold til antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1 skal basere beregningen af omkostninger på eksportørens eller producentens optegnelser, forudsat at disse optegnelser er i overensstemmelse med eksportlandets almindeligt anerkendte regnskabsprincipper og på rimelig vis afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare. Som anført i betragtning 91-98 fastslog Kommissionen, selv om den ikke anfægtede, at Jushi Egypts regnskaber var udarbejdet i overensstemmelse med de gældende regnskabsstandarder, at de omkostninger, der var bogført i disse regnskaber, ikke i rimelig grad afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare i undersøgelsesperioden. Navnlig resulterede den langvarige og betydelige forskel mellem officielle og parallelle valutakurser kombineret med virksomhedens betydelige eksponering for valutatransaktioner i, at centrale omkostningselementer såsom anlægsaktiver, afskrivninger, lagerbeholdninger og visse indkøb af råmaterialer blev bogført ved historiske officielle valutakurser, som i væsentlig grad undervurderede deres økonomiske værdi i undersøgelsesperioden.

(122) For det andet bemærkede Kommissionen, at dens anvendelse af de justerede data fra Jushi Egypt ikke viste, at de oprindelige optegnelser i rimelig grad afspejlede de relevante omkostninger. Som forklaret i betragtning 94-98 konkluderede Kommissionen, at virksomhedens optegnelser indeholdt fordrejninger som følge af den valutakursudvikling, der er beskrevet ovenfor, og ikke i rimelig grad afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare i undersøgelsesperioden. Det justerede datasæt, som virksomheden indsendte efter at være blevet underrettet om problemet, afhjalp delvist disse fordrejninger. Kommissionen anvendte derfor dette datasæt som grundlag for beregningen af den normale værdi, samtidig med at den anvendte målrettede korrektioner af omkostningselementer, der forblev inkonsekvente. Denne tilgang sikrede, at de omkostninger, der blev anvendt i beregningen, i rimelig grad afspejlede de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare. Desuden afviste Kommissionen påstanden om, at dens tilgang skulle have ført til, at virksomhedens faktiske omkostninger var blevet erstattet af hypotetiske omkostninger. Som forklaret i betragtning 99 baserede Kommissionen sig på virksomhedens egne justerede data og metoder og foretog kun målrettede justeringer af specifikke omkostningstider. Kommissionen erstattede derfor ikke virksomhedens omkostninger med eksterne referenceværdier, men sikrede, at de omkostninger, der blev anvendt i beregningen, i rimelig grad afspejlede den økonomiske virkelighed for Jushi Egypts produktion i undersøgelsesperioden.

(123) Endelig fandt Kommissionen, at argumenterne vedrørende den obligatoriske karakter af den bogføringsmæssige behandling i henhold til egyptiske regnskabsstandarder og den påståede uoverensstemmelse med den sideløbende antisubsidieundersøgelse er ubegrundede. For det første bemærkede Kommissionen, at den bogføringsmæssige behandling, der var blevet indført i henhold til egyptisk regnskabsstandard nr. 13 for at imødegå virkningerne af valutakursjusteringer, var udformet som valgfrie og ikke obligatoriske mekanismer, der var til rådighed for virksomhederne. Under alle omstændigheder understregede Kommissionen, at overholdelse af nationale regnskabsstandarder ikke er til hinder for, at en undersøgelsesmyndighed kan vurdere, om de bogførte omkostninger på rimelig vis afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare, med henblik på antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1. Kommissionen bemærkede desuden, at den retlige vurdering, der blev foretaget i en subsidieundersøgelse, vedrørte forskellige retlige bestemmelser og ikke påvirkede den analyse, der blev foretaget i nærværende undersøgelse i overensstemmelse med grundforordningen og antidumpingaftalen. Kommissionen afviste således GOE's påstande.

(124) Efter at have fastsat produktionsomkostningerne undersøgte Kommissionen, om Jushi Egypts samlede salg på hjemmemarkedet var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget anses for repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver af de eksporterende producenter udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden.

(125) På dette grundlag blev den eksporterende producents samlede salg af samme vare på hjemmemarkedet anset for at være repræsentativt.

(126) Kommissionen undersøgte efterfølgende, hvilke varetyper solgt på hjemmemarkedet der var identiske eller sammenlignelige med varetyper solgt med henblik på eksport til Unionen for den eksporterende producent med repræsentativt hjemmemarkedssalg.

(127) Kommissionen undersøgte dernæst, om den stikprøveudtagne eksporterende producents hjemmemarkedssalg for hver varetype, der er identisk eller sammenlignelig med en varetype solgt med henblik på eksport til Unionen, var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en identisk eller sammenlignelig varetype er repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af denne varetype til uafhængige kunder i undersøgelsesperioden udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af denne varetype til Unionen.

(128) Kommissionen fastslog, at hjemmemarkedssalget for visse varetyper var repræsentativt. For nogle af varetyperne, der tegnede sig for [50 %–60 %] af eksportsalget til Unionen, var der intet hjemmemarkedssalg, eller hjemmemarkedssalget var mindre end 5 % og derfor ikke repræsentativt. For disse varetyper fandtes der ingen andre kilder til hjemmemarkedspriser. Den normale værdi blev beregnet i overensstemmelse med metoden i betragtning 129.

(129) Kommissionen fastsatte dernæst andelen af rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver varetype i undersøgelsesperioden for at afgøre, hvorvidt det faktiske hjemmemarkedssalg skulle anvendes som grundlag for beregningen af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.

(130) Den normale værdi baseres på den faktiske pris på hjemmemarkedet pr. varetype, uanset om dette salg er rentabelt eller ej, hvis:

a) salgsmængden af den varetype, som blev solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mere end 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og

b) den vejede gennemsnitlige salgspris for denne varetype var lig med eller højere end produktionsomkostningerne pr. enhed.

(131) Hvis begge test opfyldes, er den normale værdi det vægtede gennemsnit af priserne på det samlede salg på hjemmemarkedet af den pågældende varetype i UP.

(132) Den normale værdi er den faktiske pris på hjemmemarkedet for hver varetype for kun det rentable salg på hjemmemarkedet af varetyperne i UP, hvis:

a) mængden af rentabelt salg af varetypen udgør højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, eller

b) den vejede gennemsnitlige pris for denne varetype er lavere end produktionsomkostningerne pr. enhed.

(133) Analysen af hjemmemarkedssalget viste, at [2-5 %] af hele salget var rentabelt, og at den vejede gennemsnitlige salgspris var lavere end produktionsomkostningerne. På tilsvarende vis blev den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på det rentable hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden.

(134) I tilfælde, hvor der var utilstrækkeligt salg af en varetype af samme vare i normal handel, eller hvor en varetype ikke blev solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, beregnede Kommissionen den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6. I tilfælde, hvor der ikke var noget salg af en varetype af samme vare i normal handel, undersøgte Kommissionen, om der kunne anvendes alternative priskilder i normal handel som grundlag for fastsættelsen af den normale værdi. Eftersom der ikke var andre samarbejdsvillige eller tilgængelige indenlandske producenter af samme vare i det pågældende land, var sådanne priser ikke tilgængelige. Kommissionen anvendte derfor en beregnet normal værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.

(135) I dette tilfælde blev den normale værdi beregnet for den enkelte varetype ved at tilføje følgende til de undersøgte eksporterende producenters gennemsnitlige produktionsomkostninger ved samme vare i undersøgelsesperioden:

a) den undersøgte eksporterende producents vejede gennemsnitlige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G-omkostninger«) ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden og

b) den undersøgte eksporterende producents vejede gennemsnitlige fortjeneste ved hjemmemarkedssalget af samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden.

(136) For så vidt angår de varetyper, der ikke blev solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, blev de gennemsnitlige SA&G-omkostninger og fortjenesten ved transaktioner i normal handel på hjemmemarkedet for disse typer tilføjet. For de varetyper, der slet ikke solgtes på hjemmemarkedet, eller for hvilke der ikke blev fundet salg i normal handel, blev de vejede gennemsnitlige SA&G-omkostninger og fortjenesten ved alle transaktioner, der foregik i normal handel på hjemmemarkedet, tilføjet.

(137) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Jushi Egypt, at Kommissionen fejlagtigt havde øget dens SA&G-omkostninger på hjemmemarkedet ved at fordele varemærkeomkostninger og realiserede valutakurstab. Jushi Egypt hævdede, at de varemærkeomkostninger, der var bogført i virksomhedens regnskaber, udgjorde en koncernintern betaling til dens moderselskab, som ikke svarede til nogen leveret tjenesteydelse, og som i sidste ende ville blive elimineret i de konsoliderede regnskaber. Jushi Egypt bemærkede endvidere, at alt hjemmemarkedssalg fandt sted i EGP og derfor ikke gav anledning til valutakursgevinster eller -tab.

(138) Kommissionen undersøgte disse påstande og afviste dem. Kommissionen fandt, at de beløb, der var indberettet som varemærkeomkostninger, ikke udgjorde en kontantoverførsel. Var dette tilfældet, ville de ikke blive opført i resultatopgørelsen, men kun i balancen. Kommissionen fandt således, at disse omkostninger udgjorde et vederlag til moderselskabet, der var bogført som en omkostning, og at det ikke var berettiget at udelukke dem fra beregningen af den normale værdi. Med hensyn til hjemmemarkedssalget bemærkede Kommissionen, at Jushi Egypts påstand om, at realiserede valutakurstab ikke burde fordeles, var ubegrundet. Hjemmemarkedssalget fandt ganske vist sted i EGP, men en betydelig del af råmaterialerne blev købt i udenlandsk valuta. Udsving i valutakursen påvirkede derfor i væsentlig grad produktionsomkostningerne, herunder dem, der kan henføres til hjemmemarkedssalget. Kommissionen afviste derfor påstanden om, at valutakurstab ikke havde nogen indvirkning på hjemmemarkedssalget, eftersom rentabiliteten af et sådant salg var påvirket af valutabevægelser på importerede inputmaterialer.

3.2.2. *Eksportpris*

(139) Den eksporterende producent eksporterede til Unionen enten direkte til uafhængige kunder eller gennem forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Frankrig, Italien og Spanien, der fungerede som importører. De forretningsmæssigt forbundne importører videresolgte den pågældende vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen.

(140) I tilfælde, hvor den eksporterende producent eksporterede den undersøgte vare direkte til uafhængige kunder i Unionen, blev eksportprisen fastsat på grundlag af de priser, der faktisk blev betalt eller skulle betales for den pågældende vare ved eksportsalg til Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

(141) I tilfælde, hvor de eksporterende producenter eksporterede den pågældende vare til Unionen gennem en forretningsmæssigt forbundet virksomhed, der fungerede som importør, blev eksportprisen fastsat på grundlag af den importerede vares pris ved første videresalg til uafhængige kunder i Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9. I dette tilfælde blev prisen justeret for alle omkostninger, der påløb mellem import og videresalg, herunder SA&G-omkostninger og fortjeneste.

(142) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Jushi Egypt, at visse direkte salgsomkostninger for forretningsmæssigt forbundne forhandlere var blevet fratrukket to gange. Kommissionen undersøgte disse påstande og fastslog, at for Jushi Italia og Jushi Spain var henholdsvis bankgebyrer og forsikringsudgifter rent faktisk blevet fratrukket to gange, og den korrigerede disse fejl. Med hensyn til Jushi France afviste Kommissionen Jushi Egypts påstand og bemærkede, at afskrivningen af lagerværdien vedrører den undersøgte vare, der blev bogført i undersøgelsesperioden og blev fordelt af virksomheden selv. Disse omkostninger er derfor på passende vis medtaget i SA&G-omkostningerne med henblik på beregningen af eksportprisen.

3.2.3. *Sammenligning*

(143) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, skal Kommissionen foretage en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen i samme handelsled og tage hensyn til forskelle i faktorer, der påvirker priserne og prisernes sammenlignelighed. I den foreliggende sag valgte Kommissionen at sammenligne den normale værdi og eksportprisen for de stikprøveudtagne eksporterende producenter i handelsleddet ab fabrik. Som nærmere forklaret nedenfor blev den normale værdi og eksportprisen, hvor det var relevant, justeret for at: i) tilbageregne dem til ab fabrik-niveauet, og ii) tage hensyn til forskelle i faktorer, som det blev påstået, og påvist, påvirkede priserne og prissammenligneligheden.

3.2.3.1. Justeringer af den normale værdi

(144) For at tilbageregne den normale værdi til handelsleddet ab fabrik blev der foretaget justeringer for indenlandsk transport.

(145) Der blev foretaget en justering for kreditomkostninger for at sikre prissammenlignelighed.

3.2.3.2. Justeringer af eksportprisen

(146) For at tilbageregne eksportprisen til handelsleddet ab fabrik blev der foretaget justeringer for: told, indenlandsk transport, søtransport og forsikring samt håndtering, lastning og dermed forbundne udgifter.

(147) Der blev foretaget justeringer for følgende faktorer, der påvirkede priserne og prissammenligneligheden: kreditomkostninger, provisioner, rabatter og bankgebyrer.

3.2.4. *Dumpingmargener*

(148) For den samarbejdsvillige eksporterende producent sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige beregnede normale værdi for hver type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.

(149) På dette grundlag fastsættes den endelige vejede gennemsnitlige dumpingmargen i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)
Jushi Egypt For Fiberglass Industri S.A.E.	11,0

(150) I dette tilfælde er graden af samarbejdsvilje høj, da eksporten fra den samarbejdsvillige eksporterende producent tegnede sig for 100 % af den samlede import til Unionen i UP. På dette grundlag besluttede Kommissionen at fastsætte restdumpingmargenen på niveauet for den samarbejdsvillige eksporterende producent.

(151) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes som følger:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)
Jushi Egypt For Fiberglass Industri S.A.E.	11,0
Al anden import med oprindelse i Egypten	11,0

3.3. **Thailand**

3.3.1. *Normal værdi*

(152) For at fastsætte den normale værdi vurderede Kommissionen først, om det samlede hjemmemarkedssalg for de stikprøveudtagne eksporterende producenter var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget anses for repræsentativt, når det samlede salg af samme vare til uafhængige kunder for hver eksporterende producent udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden.

(153) På dette grundlag blev hjemmemarkedssalget anset for at være repræsentativt for Asia Composite Materials (Thailand) Co., Ltd. (»Asia Composite«), hvorimod det samlede hjemmemarkedssalg for Wanda New Material (Thailand) Co., Ltd. (»Wanda«) ikke nåede repræsentativitetstærsklen.

(154) I tilfælde, hvor der var utilstrækkeligt salg af en varetype af samme vare i normal handel, eller hvor en varetype ikke blev solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, beregnede Kommissionen den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6. I tilfælde, hvor der ikke var noget salg af en varetype af samme vare i normal handel, søgte Kommissionen efter alternative priskilder i normal handel. Eftersom der ikke forekom et hjemmemarkedssalg for en anden stikprøveudtagen producent, eller den anden stikprøveudtagne producents salgspris på hjemmemarkedet for den pågældende varetype ikke kunne oplyses på en meningsfuld måde uden at tilsidesætte den pågældende producents fortrolighed, og ingen andre priskilder for de pågældende varetyper var tilgængelige, beregnede Kommissionen den normale værdi for de relevante varetyper i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.

(155) I tilfælde, hvor en varetype ikke blev solgt på hjemmemarkedet, blev den normale værdi beregnet ved at tilføje følgende til den samarbejdsvillige eksporterende producents gennemsnitlige produktionsomkostninger ved samme vare i undersøgelsesperioden:

a) den samarbejdsvillige eksporterende producents vejede gennemsnitlige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G«) ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden og

b) det vejede gennemsnit af den samarbejdsvillige eksporterende producents fortjeneste ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i UP.

(156) I tilfælde, hvor en varetype solgtes på hjemmemarkedet, men ikke i repræsentative mængder, blev den normale værdi beregnet ved at tilføje de gennemsnitlige SA&G-omkostninger og fortjenesten ved transaktioner i normal handel på hjemmemarkedet for den pågældende varetype.

(157) Med hensyn til Asia Composite, som havde et repræsentativt hjemmemarkedssalg, identificerede Kommissionen hjemmemarkedsvaretyper, der var identiske eller direkte sammenlignelige med dem, der blev eksporteret til Unionen.

(158) Kommissionen vurderede derefter i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, repræsentativiteten af den eksporterende producents hjemmemarkedssalg af hver varetype, der er identisk eller sammenlignelig med en varetype solgt til eksport til Unionen. Hjemmemarkedssalget af en identisk eller sammenlignelig varetype anses for at være repræsentativt, når det samlede hjemmemarkedssalg af denne varetype til uafhængige kunder i undersøgelsesperioden udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af denne varetype til Unionen.

(159) Kommissionen fastslog, at hjemmemarkedssalget for en stor mængde varetyper var repræsentativt. For nogle varetyper, der tegner sig for 38 % af eksportsalget til Unionen, var hjemmemarkedssalget imidlertid enten ikkeeksisterende eller under tærsklen på 5 % og var derfor ikke repræsentativt. For disse varetyper blev den normale værdi beregnet i overensstemmelse med den metode, der er beskrevet i betragtning 155 og 156.

(160) Kommissionen fastsatte derefter i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 4, andelen af det rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver varetype i undersøgelsesperioden med henblik på at afgøre, om det faktiske hjemmemarkedssalg kunne anvendes til at beregne den normale værdi. Den normale værdi baseres på den faktiske pris på hjemmemarkedet pr. varetype, uanset om dette salg er rentabelt eller ej, hvis:

a) salgsmængden af den varetype, som blev solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mere end 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og

b) den vejede gennemsnitlige salgspris for denne varetype var lig med eller højere end produktionsomkostningerne pr. enhed.

(161) Hvis begge test opfyldes, er den normale værdi det vægtede gennemsnit af priserne på det samlede salg på hjemmemarkedet af den pågældende varetype i UP.

(162) Den normale værdi er den faktiske pris på hjemmemarkedet for hver varetype for kun det rentable salg på hjemmemarkedet af varetyperne i UP, hvis:

a) mængden af rentabelt salg af varetypen udgør højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, eller

b) den vejede gennemsnitlige pris for denne varetype er lavere end produktionsomkostningerne pr. enhed.

(163) Analysen af Asia Composites hjemmemarkedssalg viste, at mængden af rentabelt salg af visse varetyper i undersøgelsesperioden udgjorde mindre end 80 % af den samlede salgsmængde af disse typer. Den normale værdi for disse varetyper blev derfor beregnet som et vejet gennemsnit af kun det rentable salg. For alle andre varetyper fandt metoden i betragtning 160 og 126 anvendelse, og den normale værdi blev beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på alt hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden.

(164) Hvis en varetype ikke blev solgt i repræsentative mængder eller slet ikke blev solgt på hjemmemarkedet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3, første punktum, beregnede Kommissionen den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.

3.3.2. *Eksportpris*

(165) De to thailandske eksporterende producenter, Asia Composite og Wanda, eksporterede den pågældende vare direkte til uafhængige kunder i Unionen. Eksportprisen blev derfor fastsat til at være den pris, der faktisk blev betalt eller skulle betales for den pågældende vare, når den blev solgt med henblik på eksport til Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

3.3.3. *Sammenligning*

(166) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, skal Kommissionen foretage en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen i samme handelsled og tage hensyn til forskelle i faktorer, der påvirker priserne og prisernes sammenlignelighed. I dette tilfælde valgte Kommissionen at sammenligne den normale værdi og eksportprisen for de stikprøveudtagne eksporterende producenter i handelsleddet ab fabrik. Som nærmere forklaret nedenfor blev den normale værdi og eksportprisen, hvor det var relevant, justeret for at: i) tilbageregne dem til ab fabrik-niveauet og ii) tage hensyn til forskelle i faktorer, som det blev påstået, og påvist, påvirkede priserne og prissammenligneligheden.

3.3.3.1. Justeringer af den normale værdi

(167) For at fastsætte den normale værdi til handelsleddet ab fabrik blev der foretaget justeringer for indenlandsk transport.

(168) Der blev foretaget justeringer for følgende faktorer, der påvirkede priserne og prissammenligneligheden: kreditomkostninger og bankgebyrer.

3.3.3.2. Justeringer af eksportprisen

(169) For at tilbageregne eksportprisen til handelsleddet ab fabrik blev der foretaget justeringer for: indenlandsk transport, søtransport og forsikring, håndtering og lastning.

(170) Der blev foretaget justeringer for følgende faktorer, der påvirkede priserne og prissammenligneligheden: kreditomkostninger, bankgebyrer, rabatter og provisioner til en ikke forretningsmæssigt forbundet agent.

3.3.4. *Påstande fremsat efter den endelige fremlæggelse af oplysninger*

(171) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger behandlede Kommissionen ACM's påstand om, at Wandas normale værdi burde baseres på ACM's hjemmemarkedssalg. Kommissionen mindede om, at argumenterne vedrørende den tilgang, der blev fulgt i *Hansol Paper*, allerede var blevet behandlet i betragtning 154. Kommissionen mindede om, at ACM ved indgivelsen af oplysninger om hjemmemarkedssalget sammen med sin besvarelse af antidumpingspørgeskemaet havde erklæret, at disse oplysninger var fortrolige, jf. grundforordningens artikel 19. ACM fremlagde ikke-fortrolige sammendrag af de oplysninger, der skulle indgå i det åbne dossier, jf. grundforordningens artikel 19, stk. 2. Kommissionen accepterede denne påstand. ACM hævdede på intet tidspunkt i løbet af undersøgelsen, at virksomheden ikke længere betragter sine oplysninger om hjemmemarkedssalget som fortrolige, og gav hverken Kommissionen tilladelse til at offentliggøre dem i de åbne sagsakter i stedet for sammendragene eller forklarede, hvorfor årsagerne til, at ACM anså de relevante oplysninger for fortrolige, ikke længere gjorde sig gældende. Eftersom hjemmemarkedssalget for andre stikprøveudtagne producenter af de relevante varetyper ikke kunne oplyses uden at tilsidesætte den pågældende producents fortrolighed, og eftersom der ikke var andre pålidelige priskilder til rådighed, beregnede Kommissionen, jf. betragtning 154, den normale værdi for de relevante varetyper i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3, og artikel 2, stk. 6. Kommissionen fandt derfor, at denne påstand var ubegrundet.

(172) Med hensyn til ACM's påstand vedrørende den påståede fejlagtige anvendelse af kreditomkostninger ved eksportsalg til Unionen bemærkede Kommissionen, at de kreditomkostninger, der blev anvendt i beregningen, var baseret på de oplysninger, som ACM fremlagde i bevis nr. 5 under kontrolbesøget. ACM havde i dette dokument indført en rentesats på 4,9 % for salg i USD og 3,75 % for salg i EUR. Da tjenesterejserapporten ikke rejste spørgsmål vedrørende disse satser, anså Kommissionen oplysningerne i bevis nr. 5 for at være godkendt. ACM's påstand vedrørende den angiveligt fejlagtige anvendelse af disse kreditomkostninger kan derfor ikke accepteres.

(173) Med hensyn til ACM's påstand vedrørende den påståede fejlagtige anvendelse af kreditomkostninger ved hjemmemarkedssalg bemærkede Kommissionen, at både besvarelsen af antidumpingspørgeskemaet og de oplysninger, der blev fremlagt i bevis nr. 5 under kontrolbesøget, indikerede den kreditomkostningssats, der blev anvendt ved beregningen. Under kontrolbesøget havde ACM ikke angivet, at der skulle foretages nogen ændring/korrektion af denne sats, hvilket også fremgår af virksomhedens tjenesterejserapport, og den satte heller ikke spørgsmålstegn ved satsen, da den fik forelagt tjenesterejserapporten. Den påståede sats kunne ikke anses for at være verificeret i modsætning til satserne i bevis nr. 5. Påstanden blev derfor afvist.

(174) Wanda hævdede også, at bankgebyrer og kreditomkostninger burde have været fratrukket den normale værdi. Kommissionen bekræfter, at den normale værdi, der blev anvendt i sammenligningen, faktisk blev beregnet efter fradraget af disse påståede justeringer. Virkningen af sådanne fradrag er imidlertid ubetydelig og kan kun ses med tre decimaler og påvirker derfor ikke i væsentlig grad dumpingmargenen, som fortsat er på 15,3 %.

(175) ACM hævdede endvidere, at Kommissionen burde øge cif-værdien for salg gennem ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere uden for Unionen ved at tilføje beløb for SA&G-omkostninger og fortjeneste for disse forhandlere, og hævdede, at dette bedre ville afspejle cif-værdien ved Unionens grænse. I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at disse virksomheder ikke handlede som forhandlere, men som agenter, der arrangerede salg på vegne af ACM. I henhold til denne provisionsmodel fakturerer producenten slutkunden direkte (direkte salg), hvorimod »forhandleren« kun modtager provision for at arrangere transaktionen. Kommissionen fandt derfor, at cif-værdien burde baseres på den pris, der blev faktureret slutkunden, og at det ikke var berettiget med nogen justering for agenternes SA&G-omkostninger eller fortjeneste.

(176) Endelig hævdede ACM, at den havde begået en skrivefejl i forbindelse med beregningen af indenlandsk fragt for eksportfaktura ACM24NCM007, og fremlagde data baseret på en revideret beregning. Kommissionen bemærkede, at disse oplysninger blev fremlagt på et meget sent tidspunkt i undersøgelsen (efter den endelige fremlæggelse af oplysninger) og derfor ikke kunne bekræftes. Under alle omstændigheder er virkningen af den foreslåede korrektion uden betydning; justeringen ville kun kunne gøre resultatet nogle få cent lavere, og den samlede dumpingmargen ville forblive på samme niveau. Kommissionen afviste derfor påstanden.

3.3.5. *Dumpingmargener*

(177) For de to thailandske eksporterende producenter sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.

(178) På dette grundlag fastsættes den endelige vejede gennemsnitlige dumpingmargen i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)
Asia Composite Materials (Thailand) Co., Ltd.	25,4
Wanda New Material (Thailand) Co., Ltd.	15,3

(179) Graden af samarbejdsvilje anses for at være høj, da eksporten fra den samarbejdsvillige eksporterende producent tegnede sig for hele importen til Unionen fra Thailand i UP. På dette grundlag besluttede Kommissionen at fastsætte restdumpingmargenen på niveauet for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der havde den højeste fastsatte margen.

(180) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes som følger:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)
Asia Composite Materials (Thailand) Co., Ltd.	25,4
Wanda New Material (Thailand) Co., Ltd.	15,3
Al anden import med oprindelse i Thailand	25,4

4. **SKADE**

4.1. **Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktion**

(181) Samme vare blev fremstillet af ti producenter i Unionen i begyndelsen af den betragtede periode, og to af dem indstillede produktionen i UP. De udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.

(182) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til 529 828 ton. Kommissionen fastsatte tallet på grundlag af de foreliggende oplysninger om EU-erhvervsgrenen, som den havde modtaget fra Glass Fibre Europe (»GFE«). Tre EU-producenter blev udtaget til at indgå i stikprøven, jf. betragtning 34, og de tegnede sig for 69 % af den samlede EU-produktion af samme vare.

4.2. **EU-forbruget**

(183) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af i) EU-erhvervsgrenens salgsmængde på EU-markedet ud fra oplysninger fra GFE og ii) importen fra tredjelande ud fra oplysninger fra Eurostat (Comext).

(184) Da en del af EU-erhvervsgrenen er vertikalt integreret, og GFR anvendes som mellemprodukt til fremstilling af forskellige varer i efterfølgende produktionsled, blev forbruget på det bundne og det frie marked analyseret særskilt.

(185) Sondringen mellem det bundne og det frie marked er relevant for skadesanalysen, fordi varer, der er bestemt til bunden anvendelse, ikke er udsat for direkte konkurrence fra importerede varer, da de sælges inden for samme virksomhed eller grupper af virksomheder på grundlag af interne afregningspriser, der således ikke er direkte forbundet med priserne på det frie marked. Derimod er produktion, der er bestemt til salg på det frie marked, i direkte konkurrence med importen af den pågældende vare.

(186) For at give så fuldstændigt et billede af EU-erhvervsgrenen som muligt anmodede Kommissionen om oplysninger om hele GFR-aktiviteten og undersøgte, om produktionen var bestemt til bunden anvendelse eller til det frie marked.

(187) Kommissionen undersøgte visse økonomiske indikatorer vedrørende EU-erhvervsgrenen udelukkende på grundlag af data for det frie marked. Der er tale om følgende indikatorer: salgsmængde og salgspriser på EU-markedet, markedsandel, eksportmængde og -priser, rentabilitet, investeringsafkast og likviditet. Når det var muligt og relevant, blev resultaterne af undersøgelsen sammenlignet med data for det bundne marked for at tilvejebringe et fuldstændigt billede af EU-erhvervsgrenens situation.

(188) Andre økonomiske indikatorer kunne imidlertid kun med rimelighed undersøges ved at tage hele GFR-aktiviteten i betragtning, herunder EU-erhvervsgrenens bundne anvendelse. Der er tale om: produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse, investeringer, lagerbeholdninger, beskæftigelse, produktivitet, lønninger og evne til at rejse kapital. Dette skyldes, at de vedrører hele produktionsaktiviteten, uanset om GFR er bestemt til bunden anvendelse eller sælges på det frie marked.

(189) EU-forbruget udviklede sig således:

Tabel 1

Forbrug på EU-markedet (ton)

	2021	2022	2023	Undersøgelsesperiode
Samlet EU-forbrug	959 623	1 056 590	927 463	936 119
Indeks	*100*	*110*	*97*	*98*
Det bundne forbrug	104 510	103 486	94 143	94 765
Indeks	*100*	*99*	*90*	*91*
Forbruget på det frie marked	855 113	953 104	833 320	841 354
Indeks	*100*	*111*	*97*	*98*

Kilde: Oplysninger fra GFE, Eurostat (Comext).

(190) Tabel 1 viser, at højst 10 % af EU-forbruget af GFR i den betragtede periode blev afsat til det bundne marked, mens resten blev solgt på det frie marked.

(191) I den betragtede periode faldt det samlede EU-forbrug med 2 %. Det samlede EU-forbrug steg indledningsvist med 10 % fra 2021 til 2022, hvilket blev efterfulgt af et fald på 12 % i 2023 og af endnu en stigning i UP til et niveau, der næsten svarede til begyndelsen af den betragtede periode.

(192) Forbruget på det frie marked fulgte stort set samme tendens som det samlede EU-forbrug, begyndende med en stigning på 11 % fra 2021 til 2022, efterfulgt af et fald på 13 % og derefter en stigning til niveauet i begyndelsen af den betragtede periode. Den stigning, der blev konstateret i 2022 i det frie EU-forbrug, skyldtes hovedsagelig den økonomiske genopretning efter ophævelsen af covid-19-foranstaltningerne, eftersom brugerne igen begyndte at afgive ordrer for at genopbygge lagerbeholdninger og genstarte produktionen. Efterspørgslen efter GFR i Unionen faldt imidlertid i 2023 på grund af et fald i forbruget og et efterfølgende dårligt opsving. I UP steg EU-forbruget til lige knap det niveau, der blev bogført i 2021.

(193) Det bundne forbrug faldt med 9 % i den betragtede periode. Da det bundne forbrug var relativt lavt, blev virkningen af dette fald ikke afspejlet i det samlede EU-forbrug.

4.3. **Importen fra de pågældende lande**

4.3.1. *Kumulativ vurdering af virkningerne af importen fra de pågældende lande*

(194) Kommissionen undersøgte, hvorvidt importen af den undersøgte vare med oprindelse i de pågældende lande skulle vurderes kumulativt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 4.

(195) Den dumpingmargen, der blev fastsat for importen fra Bahrain, Egypten og Thailand, lå over minimalgrænsen fastsat i grundforordningens artikel 9, stk. 3. Importmængden fra hvert af de pågældende lande var ikke ubetydelig, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 7. Markedsandelene i undersøgelsesperioden var på henholdsvis 4 %, 18 % og 2 %.

(196) Konkurrencevilkårene mellem dumpingimporten af GFR fra de pågældende lande og mellem deres import og samme vare solgt af EU-erhvervsgrenen var tilsvarende. Mere specifikt viste undersøgelsen på grundlag af spørgeskemabesvarelser fra stikprøveudtagne eksporterende producenter, importører og EU-producenter, at de importerede varer og samme vare blev solgt gennem sammenlignelige salgskanaler. Derudover underbød hele importen fra de pågældende lande EU-erhvervsgrenens salgspriser betydeligt.

(197) Kriterierne i grundforordningens artikel 3, stk. 4, var således opfyldt, og importen fra de pågældende lande blev undersøgt kumulativt med henblik på konstateringen af skade.

4.3.2. *Mængde og markedsandel for importen fra de pågældende lande*

(198) Kommissionen fastsatte importmængden på grundlag af data fra Eurostat. Markedsandelen for importen blev fastsat ved at sammenligne importmængden med EU-forbruget.

(199) Importen til Unionen fra de pågældende lande udviklede sig således:

Tabel 2

Importmængde (ton) og markedsandel

	2021	2022	2023	Undersøgelsesperiode
Importmængde fra Bahrain (ton)	20 894	21 057	21 973	31 387
Indeks	*100*	*101*	*105*	*150*
Markedsandel i %	2	2	3	4
Indeks	*100*	*101*	*117*	*145*
Importmængde fra Egypten (ton)	102 756	108 876	106 324	151 285
Indeks	*100*	*106*	*103*	*147*
Markedsandel i %	12	11	13	18
Indeks	*100*	*95*	*106*	*150*
Importmængde fra Thailand (ton)	28	4 942	16 266	17 664
Indeks	*100*	*17 415*	*57 316*	*62 244*
Markedsandel i %	0	1	2	2
Indeks	-	*100*	*200*	*200*
Importmængde fra Bahrain, Egypten og Thailand (ton)	123 678	134 875	144 563	200 336
Indeks	*100*	*109*	*117*	*162*
Markedsandel i % for Bahrain, Egypten og Thailand	14	14	17	24
Indeks	*100*	*98*	*120*	*165*

Kilde: Eurostat (Comext).

(200) Den samlede importmængde fra de pågældende lande steg i både relative og absolutte tal i den betragtede periode, og deres samlede markedsandel steg fra 14 % i 2021 til 24 % i UP.

4.3.3. *Priser på importen fra de pågældende lande og prisunderbud*

(201) Kommissionen fastsatte importpriserne på grundlag af data fra Eurostat. De vejede gennemsnitlige importpriser ved salg til Unionen fra de pågældende lande udviklede sig således:

Tabel 3

Importpriser (EUR/ton)

	2021	2022	2023	Undersøgelsesperiode
Bahrain	892	1 359	953	823
Indeks	*100*	*152*	*107*	*92*
Egypten	792	1 178	931	712
Indeks	*100*	*149*	*118*	*90*
Thailand	1 670	2 065	859	830
Indeks	*100*	*124*	*51*	*50*

Kilde: Eurostat (Comext).

(202) Gennemsnitsprisen på importen til Unionen fra Bahrain faldt med 8 % i den betragtede periode og forblev i denne periode et godt stykke under prisniveauet for EU-erhvervsgrenens salgspriser, med undtagelse af 2022. Gennemsnitsprisen på importen til Unionen fra Egypten faldt også i den betragtede periode med 10 % og lå konsekvent under EU-erhvervsgrenens niveau i hele denne periode. Gennemsnitsprisen på importen til Unionen fra Thailand faldt med 50 % i den betragtede periode, hvilket hovedsagelig skyldtes, at prisen var forholdsvis høj i 2021, hvor importmængderne var ret lave. Efter 2021 lå gennemsnitsprisen på importen til Unionen fra Thailand et godt stykke under prisniveauet for EU-erhvervsgrenens salgspriser.

(203) Kommissionen fastsatte prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne:

a) de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som de stikprøveudtagne EU-producenter forlangte af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, og

b) de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter i de pågældende lande ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet som fastsat på cif-basis (dvs. inklusive omkostninger, forsikringer og fragt) med passende justeringer for told og omkostninger efter importen.

(204) Prissammenligningen blev foretaget for hver enkelt varetype for transaktioner i samme handelsled — med passende justeringer, hvor det var nødvendigt — og fratrukket nedslag og rabatter. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt i procent af de stikprøveudtagne EU-producenters teoretiske omsætning i undersøgelsesperioden. Det viste, at importen af den undersøgte vare med oprindelse i de pågældende lande i UP underbød EU-erhvervsgrenens priser med mellem 30,6 % til 39,0 %.

(205) Ud over prisunderbuddet blev det konstateret, at der også var et betydeligt pristryk. På grund af det betydelige pristryk forårsaget af den dumpede lavprisimport fra de pågældende lande var EU-erhvervsgrenen tvunget til at sænke sine priser for at kunne konkurrere med importen og var i hele UP ikke i stand til at hæve sine priser på linje med udviklingen i produktionsomkostningerne, samtidig med at den forsøgte at opnå en rimelig fortjeneste, jf. tabel 8. Det betydelige pristryk blev bekræftet af oplysningerne i tabel 3 samt det prisunderbud, der blev konstateret på grundlag af oplysninger fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter. Som følge heraf var EU-erhvervsgrenen tvunget til at sælge til priser, der ikke var tilstrækkelige til at dække dens omkostninger, hvilket bidrog til forværringen af dens finansielle situation.

4.4. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.4.1. *Generelle bemærkninger*

(206) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkninger for EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle de økonomiske indikatorer, der havde indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

(207) Der blev anvendt stikprøveudtagning med henblik på at konstatere, hvilken skade der eventuelt var blevet forvoldt EU-erhvervsgrenen, jf. betragtning 34.

(208) Med henblik på vurderingen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer på grundlag af oplysninger fra GFE. Oplysningerne vedrørte alle EU-producenterne. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer på grundlag af spørgeskemabesvarelserne fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(209) De makroøkonomiske indikatorer er produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping.

(210) De mikroøkonomiske indikatorer er gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.4.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

4.4.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(211) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 4

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2021	2022	2023	Undersøgelsesperiode
Produktionsmængde (ton)	616 388	620 455	528 204	529 828
Indeks	*100*	*101*	*86*	*86*
Produktionskapacitet (ton)	711 692	696 059	683 048	665 311
Indeks	*100*	*98*	*96*	*93*
Kapacitetsudnyttelse	87 %	89 %	77 %	80 %
Indeks	*100*	*103*	*89*	*92*

Kilde: GFE.

(212) Produktionsmængden steg en smule i 2022 i forhold til 2021 i kølvandet på en lempelse af covid-19-foranstaltningerne, hvilket fremmede en mere stabil produktion. Derudover øgede adskillige stikprøveudtagne EU-producenter i 2022 produktionsmængden med henblik på at akkumulere lagerbeholdninger af færdigvarer i forventning om planlagte genopbygninger af ovne. I 2023 og i UP skete der imidlertid et betydeligt fald i produktionsmængden, da EU-producenterne afsatte akkumulerede lagerbeholdninger, samtidig med at EU-erhvervsgrenen stod over for en stigning i dumpingimporten af GFR.

(213) Produktionskapaciteten faldt konsekvent i hele den betragtede periode og blev reduceret med 7 %. Faldet i produktionskapaciteten fra 2021 til udgangen af UP skyldtes, at nogle EU-producenter havde indstillet produktionen, idet Krosglass S.A. indstillede produktionen af GFR i Polen, og Electric Glass Fiber NL, B.V. indledte en konkursbehandling.

(214) Kapacitetsudnyttelsen faldt i den betragtede periode med 7 procentpoint, i takt med at produktionsmængden faldt mere end produktionskapaciteten.

4.4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

(215) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel på det frie marked udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 5

Salgsmængde og markedsandel

	2021	2022	2023	Undersøgelsesperiode
EU-erhvervsgrenens salgsmængder på det frie marked (ton)	405 241	373 138	341 558	344 948
Indeks	*100*	*92*	*84*	*85*
Markedsandel af forbruget på det frie marked i Unionen	47 %	39 %	41 %	40 %

Kilde: GFE.

(216) I den betragtede periode faldt EU-producenternes salgsmængde på det frie marked i Unionen med 15 %. Parallelt hermed faldt forbruget på det frie marked kun en smule med 2 % i den betragtede periode, men EU-erhvervsgrenens salgsmængde faldt, således at EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt fra 47 % i 2021 til 40 % i UP.

(217) For så vidt angår det bundne marked udviklede salgsmængden og markedsandelen på EU-markedet sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6

Mængde og markedsandel på det bundne marked

	2021	2022	2023	Undersøgelsesperiode
Mængde på det bundne marked (ton)	104 510	103 486	94 143	94 765
Indeks	*100*	*99*	*90*	*91*
EU-erhvervsgrenens samlede produktion (ton)	616 388	620 455	528 204	529 828
Indeks	*100*	*101*	*86*	*86*
Andel af det bundne marked i forhold til den samlede EU-produktion (%)	17	17	18	18
Indeks	*100*	*98*	*105*	*105*

Kilde: GFE.

(218) Det bundne salg på EU-markedet faldt med 9 % i den betragtede periode. Selv om salget på såvel det frie marked som det bundne marked fulgte samme tendens fra 2021 til udgangen af UP, var faldet i salget på det bundne marked 6 procentpoint mindre end på det frie marked.

(219) EU-erhvervsgrenens andel af det bundne marked (udtrykt i procent af den samlede EU-produktion) faldt en smule i 2022 og forblev derefter stabil på omkring 18 % i resten af perioden.

(220) Det blev derfor konkluderet, at faldet i EU-erhvervsgrenens salg på det frie marked skyldtes et øget pres fra importen fra de pågældende lande.

4.4.2.3. Vækst

(221) EU-forbruget forblev stabilt i den betragtede periode, men EU-erhvervsgrenens salgsmængde på EU-markedet faldt med 15 %. EU-erhvervsgrenen oplevede således et tab i markedsandele, hvorimod markedsandelen for importen fra det pågældende land steg i den betragtede periode.

4.4.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

(222) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7

Beskæftigelse og produktivitet

	2021	2022	2023	Undersøgelsesperiode
Antal ansatte	3 240	3 293	3 178	2 681
Indeks	*100*	*102*	*98*	*83*
Produktivitet (enhed/ansat)	190	188	166	198
Indeks	*100*	*99*	*87*	*104*

Kilde: GFE.

(223) Der var i den betragtede periode både en indledningsvis lille stigning og et efterfølgende betydeligt fald i antallet af ansatte i EU-erhvervsgrenen. Den indledningsvise stigning på 2 % i 2022 i forhold til 2021 svarede til den øgede produktion og det øgede salg efter lempelsen af covid-19-restriktionerne. Efterfølgende måtte EU-erhvervsgrenen reducere beskæftigelsen for at tilpasse sig de udfordrende markedsvilkår og opretholde driftseffektiviteten, hvilket resulterede i et samlet fald på 17 % i den betragtede periode. Denne nedgang i beskæftigelsen var også forbundet med lukningen af anlæg.

(224) Produktiviteten faldt mellem 2021 og 2023 fra 190 ton/ansat til 166 ton/ansat, inden den i UP steg til 198 ton/ansat, efter at beskæftigelsen var faldet betydeligt. De investeringer, som adskillige EU-producenter af GFR havde foretaget i ovnene, resulterede også i effektivitetsgevinster.

4.4.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

(225) Dette er den første afsluttede antidumpingundersøgelse vedrørende den pågældende vare fra Bahrain, Egypten og Thailand. Der forelå derfor ingen data, der kunne bruges til at vurdere virkningerne af mulig tidligere dumping.

4.4.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

4.4.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

(226) De stikprøveudtagne EU-producenters vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Salgspriser i Unionen

	2021	2022	2023	Undersøgelsesperiode
Gennemsnitlig enhedssalgspris i Unionen på hele markedet (EUR/ton)	1 100	1 540	1 343	1 182
Indeks	*100*	*140*	*122*	*107*
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/ton)	1 161	1 437	1 458	1 435
Indeks	*100*	*124*	*126*	*124*

Kilde: de stikprøveudtagne EU-producenter.

(227) De gennemsnitlige salgspriser steg i 2022 i forhold til 2021, eftersom de stikprøveudtagne EU-producenter var i stand til at vælte stigningen i omkostningerne som følge af inflationen over på kunderne på grund af stigende efterspørgsel. I 2023 og i UP faldt de gennemsnitlige salgspriser imidlertid som følge af et fald i efterspørgslen på EU-markedet i 2023, det kun delvise opsving i UP og det øgede pristryk fra importen.

(228) Enhedsproduktionsomkostningerne steg med 26 % fra 2021 til 2023 som følge af en stigning i arbejdskraft- og råmaterialeomkostningerne. Derudover har energiomkostningerne været svingende, hvilket i betydelig grad har påvirket industrier, der er stærkt afhængige af energi. Enhedsproduktionsomkostningerne faldt i UP i forhold til 2023, men forblev langt over 2021-niveauet takket være et fald i energipriserne, forbedret energieffektivitet og vellykkede omkostningsstyringsstrategier. Overordnet set steg produktionsomkostningerne med 24 % i den betragtede periode.

4.4.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(229) De stikprøveudtagne EU-producenters gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2021	2022	2023	Undersøgelsesperiode
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	59 946	64 857	66 777	68 186
Indeks	*100*	*108*	*111*	*114*

Kilde: de stikprøveudtagne EU-producenter.

(230) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat fulgte en konsekvent opadgående tendens med en samlet stigning på 14 % i den betragtede periode. Stigningen skyldtes hovedsagelig pres fra arbejdsmarkedet, idet virksomhederne satte lønningerne op for at fastholde og tiltrække arbejdskraft på et stramt arbejdsmarked, der i kølvandet på covid-19 var præget af høj inflation.

4.4.3.3. Lagerbeholdninger

(231) De stikprøveudtagne EU-producenters lagerbeholdninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Lagerbeholdninger

	2021	2022	2023	Undersøgelsesperiode
Slutlagre (ton)	41 544	68 278	51 620	56 678
Indeks	*100*	*164*	*124*	*136*

Kilde: de stikprøveudtagne EU-producenter.

(232) Stigningen i lagerbeholdningerne i 2022 skyldtes i første omgang en strategisk lageropbygning i forventning om planlagte genopbygninger af ovne. Dette var i overensstemmelse med en tidligere periode under genopretningen efter covid-19, hvor der var en betydelig stigning i efterspørgslen, hvilket forårsagede problemer i forsyningskæden, som fik EU-producenterne til at afgive et for højt antal ordrer på råmaterialer i den hensigt at opfylde produktionskravene. Efter at genopbygningerne af ovne var færdige, faldt lagerbeholdningerne, idet stikprøveudtagne EU-producenter formåede at sælge eksisterende lagre i 2023. I UP blev der imidlertid konstateret en stigning i lagerbeholdningerne på 9,8 % i forhold til 2023, da forbruget oplevede en kraftigere stigning end EU-salget, og importen vandt markedsandele. Eftersom produktionen oversteg salgsfremgangen, akkumuleredes lagerbeholdningerne. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

(233) De stikprøveudtagne EU-producenters rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2021	2022	2023	Undersøgelsesperiode
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	- 5,4	8,0	- 7,3	- 10,6
Likviditet (EUR)	10 165 478	26 151 455	20 865 951	10 401 264
Indeks	*100*	*257*	*205*	*102*
Investeringer (EUR)	29 103 848	35 118 981	72 272 923	25 398 153
Indeks	*100*	*121*	*248*	*87*
Investeringsafkast (%)	- 6	13	- 6	- 8
Indeks	*- 100*	*228*	*- 109*	*- 145*

Kilde: de stikprøveudtagne EU-producenter.

(234) Kommissionen beregnede de stikprøveudtagne EU-producenters rentabilitet som nettofortjenesten før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg. Selv om EU-erhvervsgrenen led tab i 2021, var der en stigning i rentabiliteten i 2022, i og med at de stikprøveudtagne EU-producenter kunne vælte stigningen i enhedsproduktionsomkostningerne over på kunderne takket være gunstige markedsvilkår, der var knyttet til en høj efterspørgsel. I 2023 og i UP faldt rentabiliteten imidlertid på grund af øgede omkostninger, hvilket ikke kunne opvejes af en stigning i salgspriserne som følge af en stigning i importmængderne til dumpingpriser, der underbød og trykkede EU-erhvervsgrenens priser.

(235) Investeringerne steg i den betragtede periode. Disse investeringer vedrører hovedsagelig genopbygninger af de stikprøveudtagne EU-producenters ovne med henblik på at sikre, at udstyret er langtidsholdbart. Disse investeringer, der var planlagt i lang tid i forvejen, fandt sted på baggrund af ugunstige markedsvilkår i 2023 og i UP.

(236) Likviditeten fra 2021 til undersøgelsesperioden udviste betydelige udsving som følge af ustabile markedsvilkår. I den betragtede periode var 2022 det eneste år, hvor alle de stikprøveudtagne EU-producenter opnåede en betydelig fortjeneste, som blev delvist opbrugt i forbindelse med opbygningen af lagerbeholdninger i forventning om planlagte genopbygninger af ovne, hvilket førte til en positiv likviditet. Til trods for alvorlige tab forblev likviditeten i 2023 og i UP positiv. Denne tilsyneladende selvmodsigende situation kan i vid udstrækning tilskrives den betydelige positive indvirkning på likviditeten som følge af fald i de lagerbeholdninger, som var blevet akkumuleret i 2022.

(237) Investeringsafkastet er fortjenesten udtrykt i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Investeringsafkastet fulgte samme udvikling som rentabiliteten. Der var en indledningsvis stigning i 2022 inden en nedgang i 2023 og en yderligere nedgang i UP, hvilket gjorde det vanskeligere for EU-erhvervsgrenen at rejse kapital og opnå vækst.

4.5. **Konklusion vedrørende skade**

(238) I den betragtede periode var EU-erhvervsgrenen kun rentabel i 2022, hvorefter den blev tabsgivende. I 2023 og i UP faldt EU-erhvervsgrenens tabsgivende situation sammen med en stigning i importen fra Bahrain, Egypten og Thailand til priser, der lå under EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser og produktionsomkostninger.

(239) EU-erhvervsgrenen var i stand til at hæve sit prisniveau i 2022 for at opnå en rentabel situation. I 2023 og i UP kunne der imidlertid konstateres en stigning i forskellen mellem EU-erhvervsgrenens salgspriser og importpriserne fra de pågældende lande. EU-priserne steg med 7 % i den betragtede periode, hvorimod i) importpriserne fra Bahrain faldt med 8 %, ii) importpriserne fra Egypten faldt med 10 %, og iii) importpriserne fra Thailand faldt med 50 %. Som følge heraf mistede EU-erhvervsgrenen markedsandele mellem 2021 og UP, til trods for at den var tvunget til at sælge med tab.

(240) Næsten alle skadesindikatorer udviste en generelt negativ tendens i hele den betragtede periode. Produktionen, produktionskapaciteten, kapacitetsudnyttelsen, rentabiliteten og investeringsafkastet forværredes alle i takt med faldende salgsmængder og markedsandel. I 2022 var Unionen i stand til at komme sig i et vist omfang, idet efterspørgslen efter GFR steg igen i kølvandet på ophævelsen af covid-19-foranstaltningerne. I 2023 og i UP forværredes EU-erhvervsgrenens situation dog yderligere som følge af stigningen i dumpingimportmængden til faldende priser, hvilket kom til udtryk i dens øgede tab.

(241) Som anført ovenfor var andre økonomiske indikatorer såsom investeringsafkastet negative i den betragtede periode med undtagelse af 2022. Dette påvirkede EU-erhvervsgrenens evne til at selvfinansiere og rejse kapital, hvilket er til hinder for dens vækst og endda truer dens overlevelse på mellemlang til lang sigt.

(242) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(243) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 6, undersøgte Kommissionen, om dumpingimporten fra de pågældende lande forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade.

(244) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 7, undersøgte Kommissionen tillige, om andre kendte faktorer samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade. Kommissionen sikrede sig, at eventuel skade forvoldt af andre faktorer end dumpingimporten fra de pågældende lande ikke blev tilskrevet dumpingimporten. Disse faktorer var importen fra andre tredjelande end de pågældende lande, EU-erhvervsgrenens eksportresultater, stigningen i EU-erhvervsgrenens råmateriale- og energiomkostninger samt udviklingen på det bundne marked.

5.1. Dumpingimportens virkninger

(245) Kommissionen undersøgte udviklingen i importmængden fra det pågældende land og dens indvirkning på EU-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 6.

(246) Undersøgelsen viste, at mængden af dumpingimport, der underbød EU-erhvervsgrenens priser fra de pågældende lande, steg i både absolutte og relative tal i den betragtede periode, idet de pågældende landes samlede markedsandel systematisk steg fra 14 % i 2021 til 24 % i UP.

(247) Samtidig faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel med ni procentpoint i den betragtede periode.

(248) De gennemsnitlige enhedspriser på dumpingimporten fra Bahrain, Egypten og Thailand faldt med henholdsvis 8 %, 10 % og 50 % mellem 2021 og UP og var lavere end EU-erhvervsgrenens priser i samme periode.

(249) Undersøgelsen viste, at importen fra de pågældende lande konsekvent underbød EU-erhvervsgrenens salgspriser i undersøgelsesperioden med underbudsmargener på mellem 30,6 % og 39,0 %. Samtidig blev det konstateret, at importpriserne lå betydeligt under EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger. Selv om EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige enhedsomkostninger steg med 24 % i den betragtede periode, primært på grund af højere energi- og råmaterialeomkostninger, kunne dens salgspriser ikke hæves tilsvarende som følge af pristrykket fra dumpingimporten. Som et resultat heraf — og på trods af en midlertidig stigning i 2022 — forblev salgspriserne derfor tæt på eller under omkostningsniveauet i de efterfølgende år, hvilket forhindrede EU-erhvervsgrenen i at dække sine omkostninger og opnå en rimelig fortjenstmargen. Den kombinerede virkning af vedvarende prisunderbud og EU-erhvervsgrenens manglende evne til at hæve sine priser i overensstemmelse med omkostningerne førte til et betydeligt pristryk.

(250) EU-erhvervsgrenen var tabsgivende i 2021, blev rentabel i 2022, men vendte tilbage til at være tabsgivende fra 2023 og fremefter. Rentabiliteten blev forbedret betydeligt i 2022, men derefter kraftigt forværret, idet den nåede ned på -7,3 % i 2023 og -10,6 % i undersøgelsesperioden. Denne forværring faldt sammen med et markant fald i importpriserne fra de pågældende lande efter 2022. Importpriserne steg i 2022 i forhold til 2021, men i 2023 faldt de i betydelig grad, et fald, der forværredes yderligere i undersøgelsesperioden. Importmængderne fra disse tre lande toppede i 2022, faldt i 2023 og steg derefter kraftigt i undersøgelsesperioden og nåede et niveau, der var ca. 65 % højere end i 2021. Kombinationen af faldende EU-priser, stigende lavprisimport og fornyet vækst i importmængderne udøvede et nedadgående pres på EU-erhvervsgrenens økonomiske situation og bidrog til forværringen af dens rentabilitet fra 2023 og fremefter.

(251) På baggrund af ovenstående betragtninger konkluderede Kommissionen, at stigningen i dumpingimporten fra de pågældende lande i den betragtede periode førte til en betydelig stigning i deres markedsandel på bekostning af EU-erhvervsgrenen. Denne import udøvede et betydeligt pres på EU-erhvervsgrenen, da den også underbød og trykkede EU-erhvervsgrenens priser, hvilket førte til en betydelig forværring af EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

(252) På baggrund af ovenstående betragtninger fastslog Kommissionen, at den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, skyldtes dumpingimporten fra de pågældende lande, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 6.

5.2. **Virkningerne af andre faktorer**

5.2.1. *Import fra tredjelande*

(253) Importmængden til Unionen samt markedsandelen og prisudviklingen for importen af GFR fra andre tredjelande udviklede sig som følger:

Tabel 12

Import fra andre tredjelande

Land		2021	2022	2023	Undersøgelsesperiode
Kina	Mængde (ton)	44 137	94 916	78 515	78 586
	Indeks	*100*	*215*	*178*	*178*
	Markedsandel (%)	5	10	9	9
	Gennemsnitspris	1 228	1 584	1 002	918
	Indeks	*100*	*129*	*82*	*75*
Det Forenede Kongerige	Mængde (ton)	32 186	41 385	32 883	26 640
	Indeks	*100*	*129*	*102*	*83*
	Markedsandel (%)	4	4	4	3
	Gennemsnitspris	1 024	1 327	1 426	1 244
	Indeks	*100*	*130*	*139*	*122*
Malaysia	Mængde (ton)	136 086	114 653	76 909	86 033
	Indeks	*100*	*84*	*57*	*63*
	Markedsandel (%)	16	12	9	10
	Gennemsnitspris	1 049	1 389	1 146	967
	Indeks	*100*	*132*	*109*	*92*
Andre tredjelande	Mængde (ton)	113 784	128 451	121 643	111 861
	Indeks	*100*	*113*	*107*	*98*
	Markedsandel (%)	13	13	15	13
	Gennemsnitspris	1 093	1 608	1 421	1 286
	Indeks	*100*	*147*	*130*	*118*

Land		2021	2022	2023	Undersøgelsesperiode
I alt — alle andre tredjelande undtagen de pågældende lande	Mængde (måleenhed) (ton)	326 194	379 405	309 950	303 120
	Indeks	*100*	*116*	*95*	*93*
	Markedsandel (%)	38	40	37	36
	Gennemsnitspris	1 086	1 505	1 247	1 096
	Indeks	*100*	*139*	*115*	*101*

Kilde: Eurostat (Comext).

(254) Importen fra Kina til Unionen steg med 78 %, hvilket øgede dens markedsandel fra 5 % til 10 % mellem 2021 og 2022, inden den faldt til 9 % i 2023 og UP. De kinesiske priser inklusive told lå over EU-erhvervsgrenens niveau i 2021 og 2022, men i 2023 og i UP lå de under EU-erhvervsgrenens niveau og bidrog derfor også til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt i undersøgelsesperioden. Priserne på importen fra de pågældende lande var imidlertid betydeligt lavere end importpriserne fra Kina i den betragtede periode, med undtagelse af (den lave mængde af) import fra Thailand i 2021 og 2022. Alt imens lå importmængderne fra de pågældende lande konsekvent betydeligt over importmængderne fra Kina i den pågældende periode. Kommissionen konkluderede derfor, at selv om importen fra Kina også bidrog til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, svækker dens tilstedeværelse ikke årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra de pågældende lande og den væsentlige skade, der er blevet konstateret i denne undersøgelse.

(255) Importen af GFR fra Det Forenede Kongerige (»UK«) til Unionen mellem 2021 og UP viste et fald i mængden og en relativt stabil markedsandel. Importmængden fra Det Forenede Kongerige steg fra 2021 til 2022, inden den faldt med ca. 21 % i 2023 og yderligere 19 % i UP. Markedsandelen faldt fra 4 % til 3 % i den betragtede periode. Gennemsnitsprisen pr. ton fra Det Forenede Kongerige lå på et tilsvarende eller højere niveau end EU-erhvervsgrenens gennemsnitspris og over prisen på importen fra de pågældende lande. Importpriserne fra Det Forenede Kongerige steg først med 39 % fra 2021 til 2023, før de faldt til 1 244 EUR i UP. Kommissionen konkluderede derfor, at importen fra Det Forenede Kongerige i betragtning af dens faldende tendens, begrænsede markedsandel og højere prisniveauer ikke bidrog til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og ikke svækker årsagssammenhængen med dumpingimporten fra de pågældende lande.

(256) Tendensen i importen fra Malaysia til Unionen fra 2021 til UP viste et betydeligt fald i såvel mængde som markedsandel tillige med udsving i priserne. Importmængderne faldt kraftigt fra 136 086 ton i 2021 til 76 909 ton i 2023, før der skete en mindre genrejsning til 86 303 ton i UP. Tilsvarende faldt markedsandelen for importen fra Malaysia fra 16 % til 10 %. Selv om gennemsnitsprisen pr. ton oprindeligt steg med 32 % i 2022, var der et betydeligt fald i 2023 og i UP. Kommissionen konkluderede derfor, at importen fra Malaysia i et vist omfang kan have bidraget til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, navnlig fordi importpriserne lå under EU-producenternes enhedsproduktionsomkostninger. I betragtning af dens generelt faldende mængder og markedsandel svækkede denne import imidlertid ikke den reelle og væsentlige årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra de pågældende lande og den konstaterede væsentlige skade.

(257) Importen til Unionen af GFR fra andre tredjelande, med undtagelse af de tidligere angivne, i den betragtede periode oplevede et fald i mængden på 2 % og en stabil markedsandel på 13 %. Gennemsnitspriserne fra disse lande var højere end priserne på importen fra de pågældende lande. Kommissionen konkluderede, at importen fra andre tredjelande til en vis grad kan have bidraget til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, da importpriserne lå under EU-producenternes enhedsproduktionsomkostninger. På grund af højere prisniveauer sammenlignet med dumpingimporten fra de pågældende lande svækkede denne import imidlertid ikke den reelle og væsentlige årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra de pågældende lande og den konstaterede væsentlige skade.

(258) Analysen af importdataene for GFR med oprindelse i Det Forenede Kongerige, Malaysia og andre tredjelande viser et blandet billede. Importen fra Malaysia faldt i absolutte og relative tal i den betragtede periode, samtidig med at prisen lå under EU-erhvervsgrenens priser. Importen fra Det Forenede Kongerige har siden 2022 udvist en nedadgående tendens, samtidig med at priserne lå over EU-erhvervsgrenens priser. Importmængderne fra andre tredjelande faldt i den betragtede periode. I betragtning af alle elementerne var der fra tredjelande ingen betydelig import, hvis markedsandel både blev øget og som samtidig lå under EU-erhvervsgrenens priser i den betragtede periode, og navnlig ikke i UP.

(259) Selv om Kommissionen fandt, at importen fra Kina bidrog til den skade, der blev konstateret i undersøgelsesperioden, konkluderede den, at denne faktor, selv om den er vigtig, ikke kunne svække den reelle og væsentlige årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra de pågældende lande og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, fordi stigningen i mængder og det vedvarende pristryk fra de pågældende lande faldt direkte sammen med forværringen af EU-erhvervsgrenens salg, markedsandel og rentabilitet og dermed var en klar kilde til skade.

(260) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GCC-TSAIP, at Kommissionen ikke havde foretaget en passende analyse af, om skaden med hensyn til importen fra andre tredjelande kunne tilskrives andre faktorer. Den hævdede navnlig, at fastsættelsen af skade ikke i tilstrækkelig grad forklarede, hvordan Kommissionen skelnede mellem de skadelige virkninger af importen fra de pågældende lande og virkningerne af importen med oprindelse i andre lande. Ifølge GCC-TSAIP indeholdt Kommissionens konklusioner kun generelle erklæringer om, at importen fra andre kilder ikke brød årsagssammenhængen, uden at der var en tilstrækkeligt detaljeret kvantitativ vurdering af udviklingen i mængde, prisniveau og markedsandel. Den hævdede derfor, at fastsættelsen ikke påviste, at den skade, der var forårsaget af anden import, var behørigt adskilt fra den skade, der angiveligt var forårsaget af dumpingimporten.

(261) Kommissionen afviste disse påstande. Der henvises til betragtning 254-259, der beskriver, hvordan Kommissionen undersøgte andre kendte faktorer, som kunne have bidraget til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, herunder importen fra Kina, Det Forenede Kongerige, Malaysia og andre tredjelande. Analysen af mængderne og markedsandelene af samt prisniveauerne for denne import viste, at selv om en del af importen til en vis grad kan have bidraget til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, var den enten forbundet med faldende mængder, begrænsede markedsandele eller højere prisniveauer end dumpingimporten fra de pågældende lande. Kommissionen konkluderede derfor, at selv om en del af denne import i et vist omfang kan have bidraget til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, svækkede ingen af disse faktorer den reelle og væsentlige årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra de pågældende lande og den væsentlige skade, der blev konstateret i undersøgelsen.

(262) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at importen fra andre tredjelande ikke svækkede den reelle og væsentlige årsagssammenhæng mellem den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og dumpingimporten fra de pågældende lande.

5.2.2. *EU-erhvervsgrenens eksportresultater*

(263) EU-erhvervsgrenens eksportmængde udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 13

De stikprøveudtagne EU-producenters eksportresultater

	2021	2022	2023	Undersøgelsesperiode
Eksportmængde (ton)	83 052	85 859	88 712	110 802
Indeks	*100*	*103*	*107*	*133*
Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 204	1 807	1 715	1 599
Indeks	*100*	*150*	*142*	*133*

Kilde: GFE, De stikprøveudtagne EU-producenter.

(264) EU-erhvervsgrenens eksport er siden 2021 gradvist steget, men er forblevet lille i forhold til det samlede salg. Denne eksport bestod i vid udstrækning af varer med højere tekniske specifikationer, hvilket beskyttede dem mod direkte priskonkurrence. Unionen kunne derfor opnå højere priser for disse GFR-varer på de internationale markeder i forhold til EU-markedet. Dette afspejlede et strategisk fokus på nichemarkeder i udlandet.

(265) Eksportsalget gjorde det muligt for EU-erhvervsgrenen at forbedre sin samlede finansielle situation takket være den øgede salgsmængde og de opnåede prisniveauer, som var højere end på EU-markedet.

5.2.3. *Energi- og råmaterialeomkostninger*

(266) EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige energipris udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 14

Energi- og råmaterialepriser i Unionen (EUR)

	2021	2022	2023	UP
Gennemsnitlige energiomkostninger pr. ton i Unionen	210	412	233	204
Indeks	*100*	*197*	*111*	*97*
Gennemsnitlige råmaterialeomkostninger pr. ton i Unionen	182	240	261	231
Indeks	*100*	*132*	*144*	*127*

Kilde: Stikprøveudtagne EU-producenter.

(267) Tendensen i energipriserne i Unionen i den betragtede periode udviste en betydelig stigning og eventuel stabilisering. Den kraftige stigning i 2022 i forhold til 2021 blev forværret af følgevirkningerne af de geopolitiske spændinger, som påvirkede energiforsyningen, hovedsagelig som følge af Ruslands uberettigede og uprovokerede angrebskrig mod Ukraine. Stigningen i energipriserne påvirkede i væsentlig grad de stikprøveudtagne EU-producenters produktionsomkostninger. I 2023 faldt energipriserne.

(268) Undersøgelsen viste, at der i 2022 var en væsentlig stigning i omkostningerne til de vigtigste råmaterialer, hvilket bidrog til en betydelig stigning i enhedssalgsprisen, eftersom EU-erhvervsgrenen kunne vælte disse omkostninger over på kunderne. I modsætning hertil, og selv om råmaterialeomkostningerne fortsatte med at stige, faldt enhedssalgsprisen i 2023, eftersom EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at vælte disse ekstraomkostninger over på kunderne. Priserne på EU-markedet faldt yderligere i UP, fordi EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at opretholde eller øge sine priser på grund af pristryk fra dumpingimporten, samtidig med at råmaterialeomkostningerne faldt i forhold til de omkostninger, der var blevet konstateret i 2023 og 2022.

(269) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GCC-TSAIP, at den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, primært skyldtes særlige stigninger i energi-, råmateriale- og transportomkostningerne snarere end dumpingimporten. Den fremførte i den forbindelse, at EU-producenternes produktionsomkostninger steg betydeligt mellem 2022 og undersøgelsesperioden, hvilket afspejler den kraftige stigning i energipriserne efter energikrisen. I indlægget henvistes endvidere til offentlige erklæringer fra EU-producenter, hvoraf det fremgik, at driftsomkostningerne, herunder elektricitet og andre energiinput, var steget betydeligt, og at dette havde ført til prisstigninger og finansielle vanskeligheder for visse producenter. Ifølge GCC-TSAIP viste denne udvikling, at forværringen af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation hovedsagelig skyldtes øgede energi- og inputomkostninger snarere end import fra de pågældende lande.

(270) Kommissionen afviste denne påstand. Under rimelige konkurrencevilkår vil sådanne omkostningsstigninger typisk blive afspejlet i højere salgspriser. Undersøgelsen viste imidlertid, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til fuldt ud at vælte disse omkostningsstigninger over på sine kunder som følge af det betydelige pristryk fra importen fra de pågældende lande, jf. betragtning 201-205. Det betyder, at højere el- og råmaterialeomkostninger kan have bidraget til at øge EU-producenternes produktionsomkostninger, men at de derfor ikke svækker den reelle og væsentlige årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Tilstedeværelsen af store mængder dumpingimport til lave priser forstærkede derimod de negative virkninger af stigende omkostninger og forhindrede EU-erhvervsgrenen i at genoprette en bæredygtig rentabilitet.

(271) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at udviklingen i energipriserne og råmaterialeomkostningerne ikke bidrog til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

5.2.4. *EU-erhvervsgrenens bundne produktionsmængde*

(272) Salget på både det frie og det bundne marked udviste en lignende tendens i den betragtede periode, selv om det bundne salg faldt mindre. Det bundne salg kunne derfor ikke betragtes som en faktor, der undergravede årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra de pågældende lande og dens indvirkning på EU-erhvervsgrenen.

5.2.5. *Konklusion vedrørende årsagssammenhæng*

(273) Der var en generel forværring af EU-erhvervsgrenens finansielle situation i 2023 og i UP. Disse negative omstændigheder faldt tidsmæssigt sammen med en øget markedsandel for importen af GFR fra de pågældende lande, som fandt sted til dumpingpriser, der underbød og trykkede EU-erhvervsgrenens priser og omkostninger.

(274) Andre faktorer, der kan have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade, blev ligeledes analyseret. I den forbindelse fandt Kommissionen, at importen fra andre tredjelande, EU-erhvervsgrenens eksportresultater, stigningen i energipriserne og udviklingen på det bundne marked ikke bidrog til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

(275) Desuden ligger de pågældende landes markedsandel i undersøgelsesperioden over minimalgrænsen, eksporten fra begge lande anses for at være dumpet, deres import underbød EU-erhvervsgrenens priser, og der er konstateret målprisunderbud. Disse forhold viser, at selv uden anden import, uanset om den fandt sted til dumpingpriser eller ej, forvoldte dumpingimporten fra de pågældende lande EU-erhvervsgrenen væsentlig skade.

(276) Efter indledningen af undersøgelsen fremførte Association of Independent EU Glass Fibre Weavers og GCC-TSAIP, at den påståede skade for EU-erhvervsgrenen ikke skyldtes importen fra Bahrain, Egypten og Thailand. Disse interesserede parter forklarede, at markedsandelen for importen fra disse lande var relativt lille og stabil i forhold til EU-erhvervsgrenens markedsandel, og hævdede, at andre faktorer såsom EU-erhvervsgrenens øgede eksport og investeringer spillede en rolle i forbindelse med de forværrede resultater. De bemærkede desuden, at importen fra Kina, som klageren identificerede som en væsentlig kilde til skade for EU-erhvervsgrenen, bør anses for at bryde årsagssammenhængen mellem den påståede skade og importen fra de pågældende lande.

(277) Resultaterne af undersøgelsen viste, at importen fra Bahrain, Egypten og Thailand har påvirket EU-erhvervsgrenen negativt ved at underbyde priserne, vinde markedsandele og påvirke de samlede resultater, den finansielle situation og beskæftigelsesniveauet. The Association undlod at adressere det betydelige pristryk forårsaget af denne import, som konsekvent er kommet ind på EU-markedet til meget lavere priser end EU-producenternes priser. Påstanden om, at andre faktorer, såsom importen fra Kina eller EU-erhvervsgrenens investeringer og øgede eksport, er eneansvarlige for skaden, er ikke korrekt. Denne påstand er ikke underbygget af beviser og kan ikke svække den reelle og væsentlige årsagssammenhæng, der er fastslået mellem importen fra de pågældende lande og den væsentlige skade, den har forvoldt. Påstanden fra Association of Independent EU Glass Fibre Weavers blev derfor afvist.

6. FORANSTALTNINGERNES OMFANG

(278) For at fastsætte foranstaltningernes omfang undersøgte Kommissionen, om en told, der er lavere end dumpingmargenen, ville være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som dumpingimporten havde forvoldt EU-erhvervsgrenen.

6.1. Skadesmargen

(279) Skaden ville blive afhjulpet, hvis EU-erhvervsgrenen kunne opnå en målfortjeneste ved at sælge til en målpris som omhandlet i grundforordningens artikel 7, stk. 2c og 2d.

(280) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2c, har Kommissionen taget hensyn til følgende faktorer ved fastsættelsen af målfortjenesten: rentabilitetsniveauet inden stigningen i importen fra det undersøgte land, det rentabilitetsniveau, som er nødvendigt for at dække alle omkostninger og investeringer, udgifter til forskning og udvikling (FoU) og innovation samt det rentabilitetsniveau, som kan forventes under normale konkurrencevilkår. Denne fortjenstmargen bør ikke være lavere end 6 %.

(281) Med hensyn til rentabilitetsniveauet før stigningen i importen fra de pågældende lande var det ikke muligt at fastsætte en fortjenstmargen på grundlag af nogen af årene forud for stigningen i importen fra disse lande. Desuden blev det konstateret, at 2022 var stærkt påvirket af den økonomiske genopretning efter covid-19, og det forekom ikke hensigtsmæssigt at fastsætte målfortjenesten. Kommissionen undersøgte derfor den fortjeneste, som de stikprøveudtagne EU-producenter opnåede over en længere periode. I den forbindelse fandt den, at 2016 var passende, da det var det seneste år, hvor EU-erhvervsgrenen opererede under normale markedsvilkår og opnåede en fortjeneste på 12,28 %.

(282) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GCC-TSAIP, at Kommissionens anvendelse af rentabilitetsniveauer fra 2016 som referenceværdi for fastsættelsen af målfortjenesten ikke var tilstrækkeligt begrundet. Den hævdede navnlig, at fastsættelsen ikke indeholdt en detaljeret forklaring, der viste, at 2016 afspejlede normale og ikke-fordrejede markedsvilkår. Ifølge GCC-TSAIP havde Kommissionen ikke vurderet, om det pågældende år var påvirket af cykliske eller strukturelle faktorer, der ikke var forbundet med dumpingimporten, og den havde heller ikke forklaret, hvorfor alternative referenceår eller et flerårigt gennemsnit ikke var blevet taget i betragtning. GCC-TSAIP hævdede derfor, at anvendelsen af et enkelt historisk år uden en sammenlignende vurdering af andre potentielle referenceperioder kunne føre til et upålideligt skøn over bæredygtig rentabilitet, og at dette muligvis ikke opfylder kravet om en objektiv undersøgelse baseret på positivt bevismateriale.

(283) Kommissionen afviste disse påstande. Som forklaret i betragtning 281 viste undersøgelsen, at det ikke var muligt at fastsætte et passende referencefortjenstniveau på grundlag af årene forud for stigningen i dumpingimporten. Kommissionen fandt det derfor hensigtsmæssigt at anvende det rentabilitetsniveau på 12,28 %, som EU-erhvervsgrenen opnåede i 2016. På trods af tilstedeværelsen af dumpingimport på EU-markedet i det pågældende år, klarede EU-erhvervsgrenen sig stadig godt, og den rentabilitet, der blev opnået i 2016, afspejlede en fortjeneste, som EU-erhvervsgrenen med rimelighed kunne opnå under normale markedsvilkår. I den forbindelse mindede Kommissionen om, at formålet med målfortjenesten er at tilnærme det rentabilitetsniveau, som EU-erhvervsgrenen kunne opnå uden skadevoldende dumping. Det er derfor ikke nødvendigt, at referenceåret er helt frit for dumpingimport, forudsat at EU-erhvervsgrenens resultater i det pågældende år afspejler bæredygtige driftsvilkår. Kommissionen konkluderede derfor, at den rentabilitet, der blev opnået i 2016, udgjorde et rimeligt og passende referencepunkt for fastsættelsen af målfortjenesten, og afviste den interesserede parts argumenter, som desuden var af generel karakter og ikke indeholdt en konkret metode til beregning af et bedre alternativ til den anvendte målfortjeneste.

(284) EU-erhvervsgrenen fremlagde beviser for, at dens investeringsniveau, forskning og udvikling (FoU) og innovation i den betragtede periode ville have været højere under normale konkurrencevilkår. Kommissionen efterprøvede disse oplysninger under krydstjekkene uden kontrolbesøg ved at kontrollere virksomhedens interne optegnelser vedrørende investeringsplaner, ledelsesbeslutninger og regnskaber. EU-erhvervsgrenens påstande blev anset for at være berettigede. For at afspejle dette i målfortjenesten beregnede Kommissionen forskellen mellem investeringsudgifter, FoU-udgifter og innovationsudgifter (»IFI-udgifterne«) under normale konkurrencevilkår som fremlagt af EU-erhvervsgrenen og efterprøvet af Kommissionen med de faktiske IFI-udgifter i den betragtede periode. På grundlag af efterprøvede oplysninger om investeringer, som ikke kunne gennemføres i den betragtede periode, blev målfortjenstmargenerne forhøjet med mellem 5,27 % afhængigt af de stikprøveudtagne producenter.

(285) Den målfortjeneste, der blev fastsat i denne undersøgelse og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2c, lå således på mellem 13,25 % og 17,55 % afhængigt af den situation, der blev konstateret i hver af de stikprøveudtagne virksomheder.

(286) På dette grundlag beregnede Kommissionen en ikkeskadevoldende pris på samme vare for EU-erhvervsgrenen ved at anvende de respektive målfortjenstmargener på de stikprøveudtagne EU-producenters produktionsomkostninger i den nuværende undersøgelsesperiode.

(287) Kommissionen vurderede afslutningsvis, i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2d, de fremtidige omkostninger som følge af multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil, som Unionen er part i, og som EU-erhvervsgrenen vil skulle afholde i den periode, hvor foranstaltningen gennemføres. På grundlag af de indsendte oplysninger, som blev understøttet af virksomhedernes rapporteringsværktøjer og prognoser, fastslog Kommissionen, at der ikke var yderligere overholdelsesomkostninger forbundet med sådanne konventioner i UP.

(288) Kommissionen fastsatte derefter skadesmargenen på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris hos de stikprøveudtagne samarbejdsvillige eksporterende producenter i de pågældende lande og den vejede gennemsnitlige ikkeskadevoldende pris for samme vare, som de stikprøveudtagne EU-producenter solgte på EU-markedet i undersøgelsesperioden. Forskelle som følge af denne sammenligning blev udtrykt som en procentdel af den vægtede gennemsnitlige cif-importværdi.

(289) Skadestærsklen for »al anden import med oprindelse i det pågældende land« er defineret på samme måde som dumpingmargenen for disse virksomheder (betragtning 79 og 179).

Land	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Skadesmargen (%)
Bahrain	CPIC Abahsain Fiberglass W.L.L.	11,8	97,4
	Al anden import med oprindelse i Bahrain	11,8	97,4
Egypten	Jushi Egypt For Fiberglass Industri S.A.E.	11,0	105,4
	Al anden import med oprindelse i Egypten	11,0	105,4
Thailand	Asia Composite Materials (Thailand) Co., Ltd.	25,4	116,1
	Wanda New Material (Thailand) Co., Ltd.	15,3	108,3
	Al anden import med oprindelse i Thailand	25,4	116,1

6.2. **Konklusion vedrørende foranstaltningernes omfang**

(290) På baggrund af ovenstående vurdering bør den endelige antidumpingtold fastsættes som følger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold (%)
Bahrain	CPIC Abahsain Fiberglass W.L.L.	11,8
	Al anden import med oprindelse i Bahrain	11,8
Egypten	Jushi Egypt For Fiberglass Industri S.A.E.	11,0
	Al anden import med oprindelse i Egypten	11,0
Thailand	Asia Composite Materials Co., Ltd.	25,4
	Wanda New Material Co., Ltd.	15,3
	Al anden import med oprindelse i Thailand	25,4

7. **UNIONENS INTERESSER**

7.1. **EU-erhvervsgrenens interesser**

(291) Det blev ved undersøgelsen fastslået, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade som følge af dumpingimporten fra de pågældende lande i UP. Som forklaret i betragtning 212 var der i NUP to EU-producenter, der helt indstillede produktionen af GFR på grund af ugunstige markedsvilkår.

(292) Indførelsen af foranstaltningerne vil gøre det muligt for EU-erhvervsgrenen at bevare og/eller genvinde sin markedsandel, øge produktionen og kapacitetsudnyttelsen, øge priserne for at dække produktionsomkostningerne og opnå et under normale konkurrencevilkår forventet rentabilitetsniveau. På dette grundlag vil EU-erhvervsgrenen skulle vende tilbage til en bæredygtig situation, der gør det muligt for den at foretage fremtidige investeringer.

(293) Hvis der ikke indføres foranstaltninger, vil det sandsynligvis føre til et yderligere tab af markedsandele og en forværring af rentabiliteten, som tog en negativ drejning i 2023 og i UP. Dette vil muligvis medføre yderligere lukninger af produktionsanlæg og afskedigelser og dermed bringe EU-erhvervsgrenens levedygtighed i fare.

(294) Kommissionen konkluderede derfor, at indførelsen af antidumpingforanstaltningerne over for importen af GFR med oprindelse i de pågældende lande vil være i EU-erhvervsgrenens interesse.

7.2. **Brugernes og brugersammenslutningernes interesser**

(295) I løbet af undersøgelsen gav ti brugere sig til kende og indsendte mangelfulde spørgeskemabesvarelser. Kommissionen anmodede de berørte parter om at fremlægge de manglende oplysninger. Disse efterkom imidlertid ikke denne anmodning. Kommissionen baserede derfor sin vurdering på de begrænsede oplysninger i spørgeskemabesvarelserne og på de bemærkninger, som de berørte parter havde fremsat særskilt.

(296) Brugerne Rivierasca SpA (IT) og ATP s.r.l (IT) gav udtryk for deres støtte til indførelsen af foranstaltninger, da de understregede betydningen af glasfiber som et afgørende input for deres varer og nødvendigheden af at have en pålidelig produktion af GFR for at opretholde den mekaniske integritet og tilgængeligheden af deres laminater, som er afgørende for slutanvendelser.

(297) Sammenslutningen af brugere Tech-Fab Europe, som omfatter tre EU-producenter, hvoraf én er klager, gav sig til kende til støtte for indførelsen af foranstaltninger. Tech-Fab Europe hævdede, at EU-producenter af åben mesh-glasfibre er udsat for konkurrencepres fra importen fra nabolande, der køber GFR (deres råmateriale) fra Kina og Egypten uden antidumping- eller antisubsidietold, anvender kinesisk teknologi og eksporterer åben mesh-glasfibre til Unionen til lavere priser. Tech-Fab Europe udtrykte også bekymring over resultatet af udløbet af antidumping- og antisubsidieforanstaltningerne over for importen af GFF fra Kina og Egypten, hvor den havde anmodet om fornyede undersøgelser, og opfordrede indtrængende Kommissionen til at indføre beskyttelsesforanstaltninger. Som hævdet er disse foranstaltninger afgørende for at imødegå Kinas og Egyptens overkapacitet, imødegå risici for omgåelse og opretholde en afbalanceret forsyningskæde for effektivt at beskytte Unionens værdikæde for glasfibre.

(298) Kelteks udtrykte bekymring over antidumpingforanstaltningernes potentielle indvirkning på importen af GFR fra de pågældende lande. Kelteks fremhævede, at deres produktion er afhængig af adgang til råmaterialer til konkurrencedygtige priser, hvilket undertiden nødvendiggør import af specifikke stoffer af glasfiber, der ikke er tilgængelige i tilstrækkelige specifikationer eller mængder fra EU-producenterne. De advarede om, at indførelse af antidumpingtold uden omhyggelig kalibrering kunne forstyrre forsyningskæderne, øge inputomkostningerne og svække konkurrenceevnen for EU-baserede forarbejdningsvirksomheder som dem selv.

(299) Brugerne Tolnatext Fonalfeldolgozo es Müszakiszovet-gyàrto Bt. (»Tolnatext«) og Dr. Günther Kast GmbH & Co. (»Dr. Günther«), som er en del af KAST-gruppen, samt Proxim Plewka I Wspólnicy sp. k. fremførte, at EU-producenterne ikke har øget deres kapacitet til at forsyne EU-markedet med GFR, navnlig direkte rovings, for i tilstrækkelig grad at imødekomme brugernes efterspørgsel, selv om de var beskyttet af eksisterende antidumping- og udligningsforanstaltninger. De bemærkede også, at visse rovings såsom low-tex rovings ikke aktivt blev fremmet og solgt af EU-producenterne, og at de tekniske specifikationer, som brugerne kræver, for så vidt angår nogle ikke opfyldes af EU-producenterne, hvilket gør brugerne ekstremt afhængige af tilgængeligheden af specificerede varer fra alternative kilder. Desuden skulle brugerne være blevet påvirket negativt som følge af et stadig mere koncentreret oligopol hos nogle få EU-producenter, og de mente, at dette skabte yderligere risiko for, at tilgængeligheden af low-tex rovings mindskes. Disse brugere (producenter af åben mesh-glasfibre) bekræftede også deres bekymring over konkurrencen fra nabolande såsom Moldova, Serbien, Kosovo og Nordmakedonien. Producenter i disse lande kan frit købe billige, ofte dumpede råmaterialer (GFR), hvilket sætter dem i stand til at fremstille åben mesh-glasfibre til betydeligt lavere priser, som brugerne (producenter af åben mesh-glasfibre) ikke kan konkurrere med.

(300) Den 7. maj 2025 blev der afholdt en høring med Proxim Plewka I Wspólnicy sp.k., som gav udtryk for sin uenighed i en eventuel indførelse af antidumpingtold på importen fra Bahrain, Egypten og Thailand. Under høringen og i dens spørgeskemabesvarelse har virksomheden givet udtryk for lignende betænkeligheder som dem, Tolnatext og Dr. Günther har givet udtryk for.

(301) Den 8. maj 2025 blev der afholdt en høring med HELM. I dens præsentation hævdede virksomheden, at der ikke var nogen årsagssammenhæng mellem importen af GFR fra de pågældende lande og EU-erhvervsgrenens situation. Den hævdede desuden, at antidumpingtolden ville skade Unionens interesser, fordi den ville skabe en forsyningskrise, da et betydeligt antal varer importeret fra de pågældende lande ikke blev produceret i Unionen.

(302) Den 11. september 2025 blev der afholdt en høring med Tolnatext og Dr. Günther, hvor de gentog deres holdning til undersøgelsen og understregede deres stærke modstand mod indførelsen af foranstaltninger over for importen fra de pågældende lande.

(303) Den 16. oktober 2025 blev der afholdt en høring med Lamilux, som gav udtryk for sin uenighed i den potentielle indførelse af antidumpingtold på importen af GFR med oprindelse i de pågældende lande. Under høringen og i sine efterfølgende skriftlige svar på Kommissionens spørgsmål har Lamilux givet udtryk for lignende betænkeligheder som Tolnatext, Dr. Günther og HELM.

(304) Undersøgelsen fastslog, at påstanden om, at EU-producenterne ikke har øget deres kapacitet til at forsyne EU-markedet med GFR, var ubegrundet. EU-erhvervsgrenen har foretaget betydelige investeringer på trods af udfordrende markedsvilkår og råder over uudnyttet kapacitet. En yderligere kapacitetsudvidelse nødvendiggør imidlertid langsigtede kapitalforpligtelser, hvilket forudsætter, at der opretholdes lige konkurrencevilkår, hvor konkurrencedygtige producenter kan forvente et rimeligt investeringsafkast. EU-erhvervsgrenen stod også over for urimelig import og vanskelige markedsvilkår.

(305) Kommissionen var endvidere uenig i påstanden om, at EU-producenterne ikke producerer visse specifikke typer GFR eller ikke har tilstrækkelig kapacitet til at levere dem, eller at visse tekniske krav ikke er opfyldt. Undersøgelsen bekræftede specifikt, at adskillige EU-producenter råder over teknologi og kapacitet til at fremstille direkte low-tex rovings, og at EU-erhvervsgrenen råder over uudnyttet kapacitet, der kan allokeres til yderligere produktion. To af de tre stikprøveudtagne EU-producenter fremstiller samlede rovings, og kontrolbesøgene bekræftede, at EU-erhvervsgrenen er i stand til at producere TEX-fiberviklet sprøjteroving, 2 400 TEX-spray-up roving og 600 GR vævede rovings. Forskellige GFR-typer kan have forskellige tekniske specifikationer og er ikke fuldt ud indbyrdes udskiftelige til alle anvendelsesformål, selv om de dog har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber. Undersøgelsen viste endvidere, at importen af rovings fra de pågældende lande sælges til priser, der ofte ligger under EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger, hvilket gør det kommercielt urentabelt for EU-erhvervsgrenen at konkurrere på sådanne prisniveauer. Endelig vil den potentielle indførelse af antidumpingforanstaltninger ikke forhindre de eksporterende producenter i fortsat at forsyne EU-markedet til ikke-dumpede priser, hvilket fremgår af den fortsatte tilstedeværelse af producenter, der allerede er omfattet af foranstaltninger. På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen råder over den teknologiske kapacitet til at levere de pågældende varetyper.

(306) Betænkeligheder med hensyn til markedskoncentration og foranstaltninger over for import fra andre lande blev analyseret. I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at tilsynsorganerne generelt nøje undersøger fusioner og overtagelser for at forhindre konkurrencebegrænsende adfærd. Derudover bekræftede undersøgelsen ikke, at EU-markedet er kendetegnet ved manglende konkurrencepres, da der fortsat er betydelige importmængder fra tredjelande til stede på EU-markedet. En eventuel indførelse af foranstaltninger over for importen fra de pågældende lande ville ikke fjerne disse forsyningskilder, men ville afhjælpe den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. På dette grundlag blev disse påstande afvist.

(307) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Lamilux, at indførelsen af antidumpingtold på importen af GFR fra Egypten ville få en betydelig negativ indvirkning på virksomhedens aktiviteter. Den hævdede navnlig, at EU-erhvervsgrenen ikke tilbød den specifikke varetype, der var nødvendig for dens fremstillingsproces, nemlig 15 tex-kortfibermåtter, som opfylder en specifik teknisk specifikation, herunder bredder på op til 3 400 mm. Ifølge Lamilux udgjorde denne specifikation det vigtigste GFR-input for virksomhedens kompositmaterialer, og virksomheden var derfor forpligtet til at købe den fra egyptiske leverandører. Lamilux fremførte endvidere, at indførelsen af told ville øge virksomhedens råmaterialeomkostninger betydeligt, som den ikke ville være i stand til at vælte over på sine kunder i betragtning af konkurrencepresset fra importerede varer i efterfølgende produktionsled. På dette grundlag anmodede Lamilux om en produktspecifik udelukkelse for 15 tex-kortfibermåtter, som opfylder virksomhedens specifikationsprofil, og hævdede, at EU-producenterne hverken producerer eller er i stand til at producere og levere denne specifikke varetype.

(308) Kommissionen afviste denne påstand. Den dokumentation, som Lamilux har fremlagt, viste kun, at EU-producenterne i øjeblikket ikke tilbyder den nøjagtige specifikation, der anmodes om, men den godtgør ikke, at EU-erhvervsgrenen mangler den teknologiske kapacitet til at producere sammenlignelige low tex-varer. I den forbindelse bekræftede undersøgelsen, at EU-producenterne besidder den nødvendige teknologi og har tilgængelig kapacitet, der kan allokeres til produktionen af sådanne specifikationer, hvis markedsvilkårene berettiger det. Kommissionen fandt derfor, at anmodningen vedrørte en specifik handelsspecifikation, der kræves af en individuel bruger, snarere end en særskilt varetype. Anmodningen om en produktspecifik udelukkelse blev derfor afvist.

(309) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Saertex og Amiblu, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger over for importen af GFR fra Bahrain, Egypten og Thailand ikke ville være i Unionens interesse, fordi det ville påvirke aftagerindustrierne i værdikæden for kompositmaterialer negativt. De hævdede navnlig, at EU-brugere af glasfibervarer er afhængige af importerede rovings for at sikre forsyningssikkerheden og konkurrencedygtige priser, og at EU-erhvervsgrenen ikke ville være i stand til at dække efterspørgslen, hvis importen blev pålagt told. De fremførte endvidere, at de foreslåede foranstaltninger ville øge råmaterialeomkostningerne betydeligt for producenter i efterfølgende produktionsled, der opererer på meget konkurrenceprægede globale markeder, og som ikke ville være i stand til at vælte disse omkostningsstigninger over på kunderne. Ifølge disse parter vil den deraf følgende stigning i produktionsomkostningerne svække EU-baserede producenters konkurrenceevne, tilskynde til udflytning af produktionen til lande uden for Unionen og gøre det muligt for udenlandske producenter af færdige sammensatte varer at vinde markedsandele i Unionen. De fremførte også, at sådanne foranstaltninger ville forværre det eksisterende omkostningspres, som EU-producenterne står over for, herunder høje energipriser og inflation, og vil kunne få en negativ indvirkning på beskæftigelses- og investeringsbeslutninger i aftagersektoren.

(310) Kommissionen afviste disse påstande. Undersøgelsen viste, at importen fra de pågældende lande udøvede et betydeligt pristryk på EU-erhvervsgrenen og derved forvoldte væsentlig skade. Kommissionen mindede om, at formålet med antidumpingforanstaltninger er at genoprette fair konkurrence på EU-markedet ved at udligne de skadevoldende virkninger af dumpingimporten. De betænkeligheder, som Saertex og Amiblu gav udtryk for med hensyn til potentiel forsyningsknaphed, strukturel markedskoncentration og udflytning af produktion, blev ikke underbygget af verificerbar dokumentation. Undersøgelsen fastslog navnlig, at EU-erhvervsgrenen bevarer uudnyttet produktionskapacitet og råder over den teknologiske kapacitet til at levere de relevante varetyper. Desuden forhindrer antidumpingforanstaltninger ikke importen i at komme ind på EU-markedet, men sikrer blot, at den sælges til rimelige priser. Kommissionen bemærkede også, at glasfiberforstærkninger typisk udgør en begrænset andel af de samlede produktionsomkostninger for sammensatte varer i efterfølgende produktionsled. Den samlede indvirkning på brugerne i efterfølgende produktionsled forventes derfor at forblive begrænset, til trods for at foranstaltningerne kan få en vis indvirkning på inputpriserne. Kommissionen konkluderede derfor, at de argumenter, som disse parter fremsatte, ikke opvejede behovet for at afhjælpe den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og ændrede ikke konklusionen om, at indførelsen af foranstaltninger ville være i Unionens interesse.

(311) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GCC-TSAIP, at Kommissionen ikke havde givet en tilstrækkeligt detaljeret begrundelse i sin vurdering af Unionens interesser. Den hævdede navnlig, at fastsættelsen ikke klart forklarede, hvordan Kommissionen afbalancerede EU-erhvervsgrenens interesser med importørernes, downstreambrugernes og andre erhvervsdrivendes interesser. Ifølge disse parter præciserede begrundelsen ikke i tilstrækkelig grad de analytiske rammer eller økonomiske kriterier, der blev anvendt til at vurdere, om de potentielle negative virkninger for aftagerindustrierne kunne opveje fordelene ved at genoprette fair konkurrence.

(312) Kommissionen afviste disse påstande. Kommissionen bemærkede, at brugerne ikke havde indsendt fuldstændige spørgeskemabesvarelser. Som følge heraf var de oplysninger, som Kommissionen havde til rådighed, begrænsede. Ikke desto mindre omfattede undersøgelsen en analyse af de foreliggende oplysninger, herunder skriftlige bemærkninger fra brugere og deres sammenslutninger og de høringer, der var blevet afholdt med adskillige interesserede parter. Kommissionen analyserede de betænkeligheder, der var givet udtryk for med hensyn til forsyningstilgængelighed, produktspecifikationer, potentielle prisstigninger og markedskoncentration, jf. betragtning 304-305. Undersøgelsen bekræftede, at EU-erhvervsgrenen råder over teknologisk kapacitet og uudnyttet kapacitet til at levere de relevante varetyper, og at indførelsen af foranstaltninger ikke vil forhindre importen i fortsat at forsyne EU-markedet til rimelige priser. Kommissionen fandt desuden, at EU-markedet fortsat er åbent for import fra flere tredjelande og derfor ikke vil stå over for forsyningsknaphed. På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at de potentielle negative virkninger for brugerne i efterfølgende produktionsled ikke klart opvejede fordelene ved at genoprette fair konkurrence for EU-erhvervsgrenen, og at der ikke var tvingende årsager til ikke at indføre foranstaltninger.

(313) På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen råder over, og i mangel af fyldestgørende svar fra brugere og importører forelå der ingen beviser, der modsiger konklusionen om, at foranstaltningernes negative indvirkning på ikke forretningsmæssigt forbundne importører og brugere forventes at være begrænset og ikke klart vil opveje foranstaltningernes positive virkninger for EU-producenterne.

7.3. **Leverandørers og fagforeningers interesser**

(314) Leverandørerne til EU-erhvervsgrenen Kerkosand spol. s r.o., Westlake Epoxy BV, Minerali Industriali SRL, Spolek pro chemickou a hutní výrobu, akciová společnost og sammenslutningen af leverandører European Lime Association udtrykte deres støtte til indførelsen af foranstaltningerne. De understregede betydningen af, at alle centrale komponenter og materialer i denne værdikæde placeres i Unionen, så der sikres modstandsdygtighed i strategiske sektorer. Desuden vil opretholdelsen af disse ressourcer lokalt støtte forsyningskæden og forbedre Unionens evne til at komme med nye idéer og opfylde markedets behov.

(315) Leverandørerne LB Minerals s.r.o. og Chimica Organica Industriale Milanese S.p.A. gav sig også til kende til støtte for indførelsen af foranstaltninger. I deres bemærkninger fremhævede de betydningen af GFR-produkter som et afgørende letvægtsråmateriale, hvormed de nuværende udfordringer kan imødegås ved at erstatte tungere råmaterialer eller ved at tilvejebringe innovative løsninger på tværs af forskellige sektorer såsom transport, energi, byggeri m.m.

(316) Fagforeningen IndustriAll Europe, som bl.a. repræsenterer GFR-arbejdstagere, gav sig til kende til støtte for indførelsen af antidumpingforanstaltninger og udtrykte bekymring for, at Unionen uden beslutsom handling kunne ende med at stå over for lukninger af anlæg, hvilket ville underminere industriens indsats og ambitionerne i forordningen om nettonulindustri inden for rammerne af industriplanen for den grønne pagt, hvilket kan true kvalitetsjob i GFR-industrien og industrier i efterfølgende produktionsled.

(317) Kommissionen konkluderede derfor, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger over for importen af GFR med oprindelse i de pågældende lande ville være i leverandørernes og fagforeningernes interesse.

7.4. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(318) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der ikke var tvingende årsager til, at det ikke klart var i Unionens interesse at indføre endelige foranstaltninger over for importen af den pågældende vare med oprindelse i de pågældende lande.

8. **ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

(319) På baggrund af Kommissionens konklusioner om dumping, skade, årsagssammenhæng, foranstaltningernes omfang og Unionens interesser bør der indføres endelige foranstaltninger for at forhindre, at EU-erhvervsgrenen forvoldes yderligere skade som følge af dumpingimporten.

(320) Der bør indføres endelige antidumpingforanstaltninger over for importen af varer med oprindelse i Bahrain, Egypten og Thailand i overensstemmelse med reglen om den lavest mulige told i grundforordningens artikel 7, stk. 2. Kommissionen sammenlignede de skadesmargener, der blev fastsat i betragtning 289, og de dumpingmargener, der blev fastsat i betragtning 290. Tolden blev fastsat på niveauet for dumpingmargenen eller skadesmargenen, afhængigt af hvad der var lavest.

(321) På grundlag af ovenstående bør de endelige antidumpingtoldsatser, udtrykt i procent af CIF-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, være som følger:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold (%)
Bahrain	CPIC Abahsain Fiberglass W.L.L.	11,8
Bahrain	Al anden import med oprindelse i Bahrain	11,8
Egypten	Jushi Egypt For Fiberglass Industri S.A.E.	11,0
Egypten	Al anden import med oprindelse i Egypten	11,0
Thailand	Asia Composite Materials (Thailand) Co., Ltd.	25,4
Thailand	Wanda New Material (Thailand) Co., Ltd.	15,3
Thailand	Al anden import med oprindelse i Thailand	25,4

(322) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der i forbindelse med denne undersøgelse blev konstateret for disse virksomheder. Disse toldsatser finder udelukkende anvendelse på importen af den pågældende vare med oprindelse i de pågældende lande, fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, produceret af andre virksomheder, som ikke er udtrykkeligt nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte enheder, bør være omfattet af toldsatsen for »al anden import med oprindelse i det pågældende land«. De bør ikke være omfattet af nogen af de individuelle antidumpingtoldsatser.

(323) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af forskellen på toldsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre anvendelsen af den individuelle antidumpingtold. Anvendelsen af individuel antidumpingtold finder kun sted ved fremlæggelse af en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Indtil en sådan faktura er fremlagt, bør importen være omfattet af den antidumpingtold, der gælder for »al anden import med oprindelse i det pågældende land«.

(324) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser ved import, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3, skal medlemsstaternes toldmyndigheder nemlig foretage deres sædvanlige kontrol og kan i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at efterprøve, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af toldsatsen er berettiget i henhold til toldlovgivningen.

(325) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, navnlig efter indførelsen af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder og forudsat, at betingelserne er opfyldt, kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse. Ved denne undersøgelse kan det overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og følgelig pålægge en landsdækkende told.

9. **REGISTRERING**

(326) Som nævnt i betragtning 3 gjorde Kommissionen importen af den pågældende vare til genstand for registrering. Registreringen fandt sted med henblik på eventuel efterfølgende opkrævning af told med tilbagevirkende kraft i henhold til grundforordningens artikel 10, stk. 4.

(327) Da der ikke blev indført midlertidige foranstaltninger i denne procedure, var betingelserne i grundforordningens artikel 10, stk. 4, for anvendelse med tilbagevirkende kraft af den endelige antidumpingtold ikke opfyldt.

10. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

(328) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 ([12]) er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.

(329) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordningen (EU) 2016/1036 –

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af afhuggede glasfibertråde, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7019 11 00, ex 7019 12 00 (Taric-kode 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26, 7019 12 00 39), 7019 14 00 og 7019 15 00, med oprindelse i Bahrain, Egypten og Thailand.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 beskrevne varer fremstillet af følgende virksomheder:

Oprindelsesland	Virksomhed	Endelig antidumpingtold (%)	Taric-tillægskode
Bahrain	CPIC Abahsain Fiberglass W.L.L.	11,8	89XI
	Al anden import med oprindelse i Bahrain	11,8	8999
Egypten	Jushi Egypt For Fiberglass Industri S.A.E.	11,0	88BA
	Al anden import med oprindelse i Egypten	11,0	8999
Thailand	Asia Composite Materials (Thailand) Co., Ltd.	25,4	89XJ
	Wanda New Material (Thailand) Co., Ltd.	15,3	89XK
	Al anden import med oprindelse i Thailand	25,4	8999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsatser, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: Undertegnede bekræfter, at den (mængde i enhed, som vi anvender) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i [det pågældende land]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Indtil der fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for al anden import med oprindelse i det pågældende land.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Toldmyndighederne pålægges hermed at ophøre med den registrering af importen, der blev indført ved artikel 1 i gennemførelsesforordning (EU) 2025/890.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på førstedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. april 2026.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand